

Gazeta

UNIwersytet Medyczny
IM. PIASTÓW ŚLĄSKICH WE WROCŁAWIU

Uczelniana

Miesięcznik informacyjny ♦ rok XXII ♦ nr 8 (223) wrzesień 2016 ♦ ISSN 1429-5822

Dni Symulacji Medycznych

Od Redakcji

Drodzy Czytelnicy,

Wiele się działo w ostatnim miesiącu wakacji na naszej Uczelni. Gościliśmy Jarosława Gowina – Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, który spotkał się na Uniwersytecie Medycznym z rektorami wrocławskich uczelni. Rozmawiano o planowanych zmianach w polskiej nauce, możliwości konsolidacji uczelni i problemach EIT+.

Podczas Dni Symulacji Medycznej nauczyciele akademicy ćwiczyli za pomocą technik symulacji swoje umiejętności praktyczne, by jeszcze lepiej uczyć studentów. W tych dniach sale Centrum Naukowej Informacji Medycznej wypełnił nowoczesny sprzęt umożliwiający symulacje różnych działań, z którymi przyszli lekarze będą mieli do czynienia na co dzień.

Zachęcamy do lektury wywiadu z kierownikiem Działu Współpracy Międzynarodowej – będzie o nowych planach i możliwościach.

Mamy także powody do dumy, nasi doktoranci dostali na realizację swoich unikatowych projektów badawczych dofinansowanie z Narodowego Centrum Nauki oraz Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Życzymy miłej lektury!

Redakcja

W numerze

- ♦ Dni Symulacji Medycznych 1
- ♦ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego spotkał się z rektorami 2
- ♦ Wrocławscy stomatolodzy mają powody do dumy 3
- ♦ 31. Zjazd Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego we Wrocławiu 6
- ♦ Histo- i cytochemicy świętowali jubileusz 8
- ♦ Chirurdzy dziecięcy spotkali się we Wrocławiu 10
- ♦ Świat w zasięgu ręki 12
- ♦ Badania naszych doktorantów docenione przez Narodowe Centrum Nauki 13
- ♦ Błażej Misiak laureatem programu Iuventus Plus ... 16
- ♦ „Nach Berlin” – studenci WNoZ zdobywali doświadczenie 17
- ♦ Serwis informacyjny Biblioteki UMW 18
- ♦ Dwie uroczystości 20
- ♦ Żegnamy się z czytelnikami GU 21
- ♦ Nauczyciele akademicy – stomatolodzy pochowani na wrocławskich cmentarzach 21
- ♦ „Po polsku w dawnym Wrocławiu” 24
- ♦ Odwiedzmy starożytną bazylikę i Zamek Królewski na Wawelu 25
- ♦ Aktualności 26

Zdjęcie na okładce: Adam Zadrzywlski

Dni Symulacji Medycznych

Za nami cztery dni szkoleń związanych z symulacją medyczną. Nauczyciele akademicki ćwiczyli swoje umiejętności praktyczne za pomocą technik symulacji z zakresu: ginekologii i położnictwa oraz neonatologii, anestezjologii i pediatrii, medycyny ratunkowej i pielęgniarstwa oraz ultrasonografii. Wszystko po to, by jeszcze lepiej uczyć studentów.

Kilkudniowe szkolenie zorganizował na Uniwersytecie Medycznym we Wrocławiu dr Piotr Kolęda odpowiadający za projekt Centrum Symulacji Medycznej. Szkolenie odbyło się w Centrum Naukowej Informacji Medycznej przy ul. Marcinkowskiego 2–6 we Wrocławiu. W oficjalnym otwarciu uczestniczył prof. Jacek Szepietowski, Prorektor ds. Rozwoju Uczelni oraz mgr Jacek Czajka, Zastępca Kanc-

lerza ds. Logistyki, a także pracownicy i studenci naszej Uczelni.

– Dni Symulacji Medycznej dają możliwość zapoznania się z symulacją medyczną wszystkim pracownikom dydaktycznym naszej Uczelni, ale także studentom. Projekt Centrum Symulacji Medycznej wpisuje się w Strategię Rozwoju Uczelni. Do otwarcia Centrum musimy się odpowiednio przygotować – podkreślał prof. Szepietowski. – Kluczowym zadaniem symulacji medycznej jest upracticznienie studiów medycznych – dodał Prorektor.

Szkolenie rozpoczęło od zaprezentowania symulacji porodu, który oceniała fachowym okiem prof. Lidia Hirnle – szefowa Kliniki Ginekologii i Położnictwa SPSK1. Już w roku akademickim 2017/2018 studenci będą mogli nabywać umiejętności praktyczne na kilku-nastu fantomach w sześciu salach

dużej wierności. Co ważne, studenci będą mogli opanować podstawowe umiejętności i procedury medyczne w interdyscyplinarnych zespołach. – Każda sala będzie wyposażona w co najmniej jeden manekin. Na symulacyjnym oddziale ratunkowym pojawią się cztery manekiny, z czego jeden będzie umieszczony w symulatorze ambulansu. Na oddziale intensywnej terapii znajdą się dwa stanowiska, dwa manekiny będą także na porodówce. Na bloku operacyjnym ułożymy manekina przygotowanego do znieczulenia ogólnego – wylicza dr Kolęda, pełnomocnik Rektora ds. Centrum Symulacji Medycznej.

Całkowity koszt inwestycji wyniesie 33 mln zł, z czego 15 mln zł będzie pochodzić ze środków unijnych (Program Operacyjny Wiedza, Edukacja i Rozwój), a 3 mln zł z dotacji ministerialnej.

Fot. Adam Zadrzywlski

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego spotkał się z rektorami

Jarosław Gowin – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego spotkał się na Uniwersytecie Medycznym z rektorami wrocławskich uczelni. Rozmawiano o planowanych zmianach w polskiej nauce, możliwości konsolidacji uczelni i problemach z EIT+.

Minister przyjechał do Wrocławia na zaproszenie prof. Marka Ziętka – Przewodniczącego Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola, Rektora Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu, dlatego tu właśnie odbyło się spotkanie.

Uczestniczyli w nim rektorzy Politechniki Wrocławskiej, Uniwersytetu Wrocławskiego, Uniwersytetu Ekonomicznego, Akademii Wychowania Fizycznego, Uniwersytetu Przyrodniczego. Rozmowy dotyczyły nowej strategii MNiSW, pomysłu łączenia wrocławskich uczelni oraz możliwości wykorzystania środków Unii Europejskiej na badania naukowe.

Rozmowy trwały kilkadziesiąt minut, a po ich zakończeniu wicepremier Jarosław Gowin spotkał się

jeszcze w Centrum Naukowej Informacji Medycznej z dziennikarzami.

Fot. Adam Zadrzywłski

Wrocławscy stomatolodzy mają powody do dumy

Za nami wydarzenie bez precedensu. Bez wątpienia było nim spotkanie stomatologów zrzeszonych zarówno w towarzystwach naukowych, jak i w izbach korporacyjnych, które na całym świecie działają w ramach federacji towarzystw stomatologicznych Światowej Federacji Dentystycznej FDI. Między 7 a 10 września 2016 r. z prawie 120 krajów z całego świata zjechało do Poznania na Kongres Stomatologiczny FDI około 10 tysięcy uczestników. Byli wśród nich zarówno najwybitniejsi specjaliści z najlepszych ośrodków naukowych oraz uznani praktycy, jak i lekarze dentyści, technicy dentystyczni oraz asystentki i higienistki. Nie zabrakło również specjalistów z naszego Uniwersytetu Medycznego, w tym JM Rektora prof. Marka Ziętka, uznanego w kraju i na świecie współtwórcę polskiej periodontologii.

W zorganizowaniu tego wyjątkowego w historii polskiej stomatologii wydarzenia miała swój udział prof. Marzena Dominiak, kierownik Katedry i Zakładu Chirurgii Stomatologicznej Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, która kierowała pracą Komitetu Naukowego Kongresu.

– Tylko formuła Kongresu FDI pozwala na skupienie w jednym miejscu i w jednym czasie tak znakomitego grona ekspertów – mówiła prof. Dominiak. – Stomatologia to wymagający i bardzo konkurencyjny zawód, ten kto chce osiągać sukcesy musi nadążać za światowymi trendami. Pacjenci mogą być dumni ze swoich lekarzy, którzy przyjechali do Poznania. Do wygłoszenia wykładów w Poznaniu

Fot. Ewa Szelaąg

zostali zaproszeni „topowi”, reprezentatywni stomatolodzy z całego świata. W programie naukowym było aż 120 wykładów. Sesje były prowadzone w 6 salach wykładowych w jednym czasie, a dodatkowo odbywały się jeszcze ustne prezentacje prac w ramach tzw. *short communication* i *poster presentation*.

Dodatkowym uwieńczeniem programu naukowego, podkreśliła prof. Dominiak, były również spotkania z ekspertami w ramach 1-godzinnej autorskiej sesji „Meet the expert” czy też „topowe” sesje naukowe o charakterze „Year in review” oraz „Hot topic session”, na których światowej klasy naukowcy przedstawiali najważniejsze osiągnięcia stomatologii z ostatniego roku. Za sukces spotkania należy również uznać to, że po raz pierwszy w historii konferencji organizowanych przed FDI, a było ich już 103, znalazły się zagadnienia dotyczące chirurgii szczękowo-twarzowej, medycyny regeneracyjnej, dzięki czemu została zorganizowana sesja „Akademia osteointegracji” oraz lase-

roterapia w stomatologii. Bardzo ważne miejsce zajęły również zagadnienia dotyczące związku chorób ogólnych z chorobami jamy ustnej. Ekspertci podkreślali, że nauka nie ma wątpliwości co do nierozzerwalnego związku między zdrowiem jamy ustnej, ogólnym stanem zdrowia a jakością życia. Istnieje bowiem wiele dowodów wskazujących na to, że choroby jamy ustnej mają takie same czynniki i ryzyka, jak inne choroby zakaźne, np. otyłość, choroby serca, udar mózgu, nowotwory, cukrzyca, czyli niewłaściwa dieta, palenie tytoniu, alkohol. Wiadomo, że cukrzyca niekorzystnie wpływa na stan uzębienia, jest jednym z głównych czynników ryzyka rozwoju zapalenia przyzębia, ma negatywny wpływ na implanty zębowe, może być przyczyną infekcji grzybiczej oraz zmian błony śluzowej w jamie ustnej. Wiemy również, że choroby przyzębia mogą pogarszać przebieg cukrzycy.

Za sukces należy uznać zaciśnienie współpracy z diabetologami. Powstała bowiem koalicja stomatologiczno-diabetologiczna, w ramach której

będzie promowana wiedza dotycząca badań profilaktycznych wykonywanych przez stomatologów. Pozwoli to na wczesne wykrywanie objawów cukrzycy w jamie ustnej, a także podjęcie wzmożonej opieki stomatologicznej przez lekarzy dentystów po rozpoznaniu choroby przez diabetologów.

– Zdrowie jamy ustnej to coś więcej niż zdrowe zęby i piękny uśmiech. Jama ustna jest zwierciadłem ciała, nierzadko można w niej dostrzec objawy chorób ogólnoustrojowych. Badanie u stomatologa może ujawnić niedobory żywieniowe oraz zdradzić niezdrowe nawyki. W jamie ustnej specjaliści potrafią dostrzec pierwsze objawy zakażenia HIV – wyliczał prof. Honorata Shaw, wiceprezydent Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego.

Prof. Bolesław Samoliński, ekspert ds. zdrowia publicznego, założyciel i przewodniczący Koalicji na rzecz Zdrowego Starzenia się, fundator Fundacji na rzecz Zdrowego Starzenia się, podkreślał, że kwestia zachowania zdrowia jamy ustnej w podeszłym wieku staje się wyjątkowo ważna, tym bardziej, że seniorzy bardzo często zmagają się również z innymi schorzeniami. – Świadomość nierozrwalnego związku między zdrowiem jamy ustnej a zdrowiem ogólnym jest niezwykle ważna w procesie zapewnienia holistycznej opieki zdrowotnej oraz współpracy lekarzy dentystów

Fot. FDI

z innymi specjalistami z zakresu medycyny – zauważył Profesor.

– FDI tak głośno mówi o zdrowiu jamy ustnej, ponieważ to jeden z tych obszarów zdrowia, w których stosunkowo łatwo i tanio można wpłynąć na poprawę jakości życia. Pamiętajmy, że najważniejsza jest jednak prawidłowa, codzienna higiena jamy ustnej w połączeniu z regularnymi wizytami w gabinecie stomatologicznym – uważa dr Patrick Hescot.

Makoto Nakao, szef firmy GC Corporation, która jest partnerem FDI w kształtowaniu polityki zdrowia jamy ustnej seniorów zauważa, że problem starzejącego się społeczeństwa dotyczy wszystkich państw, bez względu na poziom ich rozwoju i zamożność obywateli. W Japonii, skąd pochodzi, wiek

60 lat osiągnęło już 30 proc. populacji.

– GC aktywnie współpracuje z FDI poprzez sieć ponad 200 krajowych stowarzyszeń stomatologicznych. Robimy wiele, aby ulżyć milionom osób w cierpieniu spowodowanym chorobami jamy ustnej. Priorytetem dla naszych działań jest nie tylko spokojna starość, ale przede wszystkim zdrowa starość – mówiła Makoto Nakao.

To właśnie w Japonii w 2015 r. podpisano Deklarację z Tokio „Declaration on Dental Care and Oral Health for Healthy Longevity”. Sygnatariusze dokumentu wzywają m.in. do: wspólnego wysiłku w gromadzeniu dowodów naukowych potwierdzających, że higiena jamy ustnej ma znaczenie dla średniej długości życia oraz formułowania polityki zdrowotnej opartej na tych dowodach; uznania, że utrzymywanie prawidłowego stanu zdrowia jamy ustnej przez całe życie jest fundamentalnym czynnikiem wpływającym na jakość życia oraz naturalną ochroną przed chorobami niezakaźnymi, integracji środowisk medycznych w celu zapewnienia skutecznej pomocy medycznej i stomatologicznej osobom w podeszłym wieku (medexpres.pl).

Za szczególnie istotną uważa się również wypowiedź Ministra Zdrowia Konstantego Radziwiłła, gościa honorowego konferencji, na temat planów promowania nawyków prozdrowotnych w Polsce. Więcej informacji można znaleźć na stronie internetowej <http://www.rynekzdrowia.pl/Polityka->

Fot. FDI

World Dental Federation
Avenue Louis Casai 51
Case Postale 3
1216 Genève - Cointrin SWITZERLAND
Tel: +41 22 560 81 50
Fax: +41 22 560 81 40

19 September 2016

Prof. Bartłomiej W. Loster – President, Polish Dental Society
Dr Honorata Shaw – Chair of International Cooperation, Polish Dental Society

Dear Friends and Colleagues,

On behalf of Council of the FDI World Dental Federation, please allow me to extend my recognition and warmest congratulations, to all members of the Local Organising Committee, staff and volunteers, for all the work put towards the organisation of the AWDC in Poznan that made this Congress a resounding success.

The international outreach, the global audience and the number of visitors that we are all very proud of, confirm that the 104th FDI Annual World Dental Congress has been a unique event in the 2016 dental calendar.

Reactions to the event from congress delegates have been extremely positive. The feedback suggests that the hard work and dedication of the Congress Organising Committee and FDI Head Office was not unnoticed and that was much appreciated, not only by the FDI Leadership, but by meeting participants from around the world.

We very much appreciated that all of you demonstrated professionalism and flexibility in addressing our requests throughout the planning, coordinating and implementation stages of this project.

We look forward to the continuation of a fruitful collaboration dedicated to achieving our common goals in oral health.

Once again, we sincerely congratulate you on your work and wish you many more events in Poland, hoping that the international flavor that FDI has brought, will be fruitful for the future of dental educational events and congresses in your country.

With kind regards,

Dr Patrick Hescot
FDI President

Leading the World to Optimal Oral Health
www.fdiworldental.org
Swiss VAT CH 718399

UNIWERSYTET MEDYCZNY IM. PIASTÓW ŚLĄSKICH WE WROCŁAWIU

Rektor

prof. dr hab. Marek Ziętek

L.dz. BR/R/ /2016

Wrocław, 2016-09-16

Sz. P. Ewa Mastalerz

EXACTUS Ewa Mastalerz, Marek Wiktorowski sp.j.
90-418 Łódź, Al. Kościuszki 17 Ip.,

Szanowna Pani Prezes, *Proszę Ewa,*

Za nami Światowy Kongres FDI w Poznaniu, wiele naukowych dni i twórczych doznań, wiele atrakcji promujących Polskę wśród uczestników, którzy zapewne nigdy wcześniej nie słyszeli o naszym kraju. Sukces ma wielu ojców..., ale niepodważalnym jest fakt, że gdyby nie Pani zaangażowanie, nieprzespane noce, podczas których zapewne układała Pani scenariusz, dobierała zespół i projektowała program naukowy, Światowy Kongres nie odniósłby takiego spektakularnego sukcesu.

Dziś w Polsce wszystkie Uczelnie Medyczne i Wydziały Stomatologii chwalą się tym przedsięwzięciem, rozpisują się media, a wykładowcy, uczestnicy, przedstawiciele firm stomatologicznych wyrażają podziw. Droga Pani Prezes, to przede wszystkim Pani sukces, sukces Pana Marka Wiktorowskiego i ludzi, którzy uwierzyli Państwu, że mamy szansę „to zrobić”. Jako Rektor wrocławskiej uczelni medycznej, mam powody do dumy, tym większe, że szerokie grono moich pracowników, osiągnęło sukces prowadząc na światowym poziomie prezentacje i wykłady w sesjach naukowych. Radość tym większa, że niektórzy z nich zostali nagrodzeni.

Zawsze podziwiam doświadczenie i Państwa pracę, podziwiam również zaangażowanie Szefowej komitetu naukowego Pani prof. Marzeny Dominiak, zaangażowanie prof. Honoraty Shaw i dr Anny Lelli, za to, że Kongres FDI osiągnął najwyższy poziom naukowy i organizacyjny. O Polsce usłyszał świat i dzisiaj świat nas promuje. Tego dowodem są informacje, które otrzymuję. Kongres FDI w Poznaniu zostanie na długo w mojej pamięci jako Wielkie Stomatologiczne Święto jakiego do tej pory nie było. Cieszę się i dziękuję za to, że mogłem uczestniczyć w tym wydarzeniu. Jeszcze raz gratuluję sukcesu i życzę długiego zasłużonego wypoczynku i spokoju.

Łączę wyrazy głębokiego szacunku
Marek Ziętek z wrocławskim zespołem

M. Ziętek
Rektor Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu

Wybrzeże L. Pasteura 1 50-367 Wrocław
T: +48 71 784 10 01 F: +48 71 784 01 09 rektor@um.wroc.pl www.um.wroc.pl

zdrowotna/Minister-zdrowia-boha-
terowie-seriali-beda-uczyl-Polakow-
jak-dbac-o-zeby,165372,14.html

Na szczególne podkreślenie zasługuje to, że w gronie międzynarodowych wykładowców znalazło się siedmiu Polaków, w tym z wrocławskiego ośrodka aż pięciu lekarzy i dentystów: prof. dr hab. Marzena Dominiak „Nowe metody augmentacji tkanki miękkiej wokół zębów i implantów”; prof. dr hab. Tomasz Gedrange „Czy jest możliwe niskobudżetowe leczenie stłoczeń w przednim odcinku żuchwy?”; prof. dr hab. Zbigniew Milewicz „Czy niedoborowi witaminy D towarzyszą choroby jamy ustnej?”; dr hab. Małgorzata Radwan-Oczko, prof. nadzw. „Ustna postać liszaja płaskiego, patologia poznana czy niepoznana”; dr hab. Jolanta Saczko, prof. nadzw. „Biosgodność eksperymentalnych środków retrakcyjnych w ludzkich dziąsłowych fibroblastach (HGFs)”. W ramach programu krajowego referaty wygłosili: dr hab. Hanna Gerber, prof. nadzw., dr

hab. Mieszko Więckiewicz, dr n. med. Liwia Minch, dr n. med. Kinga Grzech-Leśniak, lek. stom. Jacek Matys, lek. stom. Monika Puzio; lek. stom. Jacek Żurek.

Na podkreślenie zasługują zdobyte nagrody w ramach sesji „Poster Competition”. Międzynarodowi recenzenci obradowali w sposób zupełnie anonimowy. W rezultacie przyznano cztery nagrody spośród 750 nadesłanych prac. Aż dwie z nich przypadły dla zespołów z ośrodka wrocławskiego: lek. dent. Jakuba Hadzika (Katedra i Zakład Chirurgii Stomatologicznej), Pawła Kubasiewicza-Rossa, Kamila Jurzyszyna, Anny Smulczynskiej-Demel, Izabeli Nawrot-Hadzik, Marzeny Dominiak, Tomasza Gedrange (Abstract N° 172 – Pub number: P137): „A silver carp skin derived collagen in the bone defect treatment – a histological study in a rat model” w kategorii „Oral Surgery, Medicine and Cancer” oraz dr n. med. Wojciecha Grzebielucha (Katedra i Zakład Stomatologii Zachowaw-

czej i Dziecięcej), Urszuli Kaczmarek, Romualda Bedzinskiego (Abstract N° 866 – Pub number: P122): „The mechanical properties of dentine for 3-D finite element modeling” w kategorii „Dental Treatment & Restorative Dentistry”.

Miałym akcentem nie tylko dla prof. Dominiak są słowa uznania Kathy Kell, wiceprezesa FDI, za organizację tego wyjątkowego wydarzenia. „To było naprawdę świetne spotkanie. Rozmawiałem z Helen Cherrett z ADA. Stwierdziła, że dla niej to było najlepsze spotkanie w jakim uczestniczyła od blisko 40 lat! Rok temu nie mogłam sobie wyobrazić, że Poznań w Polsce, będzie dla mnie tak wielkim przeżyciem. Wszystko było fantastyczne, profesjonalne w każdym momencie” – napisała wiceprezes FDI.

Warto zobaczyć

http://www.youtube.com/watch?v=Bkjgfl_iIGQ&list=PL9-CZabk3nD4GAcnPKZsaiYbcRpW1B-bmNb&sns=em

31. Zjazd Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego we Wrocławiu: święto polskiej dermatologii

W dniach 11–14 maja 2016 r. we Wrocławiu miał miejsce 31. Zjazd Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego. Odbývający się co cztery lata Zjazd skupia uwagę i zainteresowanie dermatologów z całego kraju. Uważany za najważniejsze wydarzenie naukowo-szkoleniowe w środowisku dermatologicznym cieszy się niezmiennie ogromnym zainteresowaniem. W tym roku zaszczyt organizacji tego wydarzenia przypadł ośrodkowi wrocławskiemu. Sympozjum zgromadziło ponad 1600 uczestników z całego kraju, którzy obradowali w nowoczesnym Centrum Kongresowym przy Hali Stulecia. Podczas uroczystej inauguracji Zjazdu po powitaniu gości przez Przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego i Naukowego, Prezesa Polskiego

Towarzystwa Dermatologicznego prof. dr. hab. Jacka Szepietowskiego, goście wysłuchali wystąpienia władz naszej Uczelni na czele z JM Rektorem UMW prof. dr. hab. Markiem Ziętkiem, Prezydenta Wrocławia Rafała Dutkiewicza oraz Prezydenta Elekta Europejskiej Akademii Dermatologii i Wenerologii prof. Luca Borradoriego. Oficjalna część inauguracji Zjazdu została zakończona wykładem prof. dr. hab. Janusza Skalskiego (kardiochirurga i miłośnika historii medycyny z Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie) na temat historii dermatologii i wenerologii, oraz dorocznym wykładem im. Alberta Neissera „Dermatologia XXI wieku” wygłoszonym przez prof. dr. hab. Andrzeja Kaszubę z Łodzi. Podczas inauguracji Zjazdu

dokonano także uroczystego wręczenia honorowego członkostwa PTD osobom szczególnie zasłużonym w rozwój dermatologii w Polsce. Wśród wyróżnionych znaleźli się: prof. Eugeniusz Baran (Wrocław), prof. Bożena Chodynicka (Białystok), prof. Kazimierz Jakubowicz (Warszawa), prof. Andrzej Kaszuba (Łódź), prof. Jadwiga Roszkiewicz (Gdańsk), prof. Anna Sysa-Jędrzejowska (Łódź), prof. Hanna Wolska (Warszawa) i prof. Adam Włodarkiewicz (Gdańsk). Wśród zagranicznych gości honorowe członkostwo Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego otrzymali: prof. Luca Borradori (Szwajcaria), prof. Dmitry Chvorik (Białoruś), prof. Dedee F. Murrell (Australia), prof. Diamant Thaci (Niemcy), prof. Elke Weisshaar (Niemcy), prof. Shaidra Valiukeviciene (Litwa), dr Shyam Verma (Indie) i dr Hanna Zelenkova (Słowacja). Niewątpliwie interesującym punktem uroczystości był pokaz malowania piaskiem na szkło, wykonany przez absolwentkę krakowskiej ASP dr Magdalenę Lenę, występ kwartetu smyczkowego „Obsession” oraz pokaz Wrocławskiej Fontanny Multimedialnej.

W kolejnych dniach uczestnicy Zjazdu mieli możliwość uczestniczenia w wielu interesujących sesjach. Tematyka wykładów obejmowała zagadnienia praktycznie z całej dermatologii, w tym z zakresu chorób pęcherzowych, zaburzeń barwnikowych, nowotworów skóry, chorób tkanki łącznej czy chorób wieku dziecięcego.

Uroczyste rozpoczęcie Zjazdu oraz wręczenie honorowego członkostwa PTD osobom szczególnie zasłużonym w rozwój polskiej dermatologii

Interesujące wykłady skupiały liczne grono słuchaczy

Uczestnicy Zjazdu na koncercie Orkiestry Leopoldinum w NFM

Tematyka sesji obejmowała również perspektywy rozwoju nowych strategii leczenia trądziku, łuszczycy, chorób alergicznych skóry i zapaleń naczyń. Szczególne zainteresowanie uczestników wzbudzały wykłady dotyczące dermoskopii oraz chorób włosów. Wiele miejsca poświęcono zagadnieniom związanym z leczeniem chorób skóry, szczegółowo były prezentowane także najnowsze zalecenia i rekomendacje Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego. Wśród nich przedstawiono najnowsze trendy leczenia i diagnostyki chorób z kręgu pęcherzycy, pemfigoidu, opryszczkowego zapalenia skóry, pokrzywki, czerniaków skóry, atopowego zapalenia skóry, trądziku, kiły, rzeżączki czy zakażeń grzybiczych. W programie Zjazdu znalazły się także nowe, wcześniej nieorganizowane sesje tematyczne, a wśród nich: choroby zapalne skóry, problemy dermatologiczne chorych po przeszczepie narządów, leki recepturowe oraz „Prezentacje wybrane przez Prezesa PTD”. Ciekawą propozycją okazał się także interaktywny pokaz przypadków, który odbywał się przy współudziale uczestników. Prezentacje w czasie Zjazdu wygłosili znakomici goście zarówno z kraju, jak i z zagranicy. Uwagę uczestników przykuwały wykłady dotyczące chorób często obserwowanych w praktyce dermatologicznej, ale również dermatoz rzadziej spotykanych, jak np. leiszmaniaza, co w obecnej dobie

podróży i migracji ludności jest tematyką bardzo aktualną. W czasie sesji plenarnych można było usłyszeć o nowościach w leczeniu śwładu, chorób zakaźnych wieku dziecięcego, chorób pęcherzowych i zakażeń HIV. Istotne i niezwykle interesujące były również wykłady przygotowane przez młodych adeptów dermatologii. Podczas sesji Forum Młodych wykładowcy mogli zaprezentować swoje osiągnięcia i wyniki pracy, co w kontekście rozwoju i przyszłości polskiej dermatologii wydaje się bardzo istotne. W programie naukowym poświęcono także miejsce zarówno nowym terapiom, jak roli secukinumabu w leczeniu łuszczycy oraz terapiom o ugruntowanej pozycji w leczeniu dermatologicznym, jak antybiotykoterapia chorób skóry czy leczenie miejscowe preparatami skojarzonymi. Podczas debat eksperckich można było wysłuchać opinii autorytetów i zapoznać się z nowymi trendami w terapii. W czasie pozostałych sesji przedyskutowano problemy z zakresu psychodermatologii, jak trichotillomania, roli poradnictwa psychodermatologicznego czy wpływu przewlekłego śwładu na jakość życia. Uczestnicy mogli również uzyskać informacje na temat skórnych reakcji polekowych, zwłaszcza w kontekście aktualnego problemu reakcji ubocznych związanych ze stosowaniem leków biologicznych.

Zainteresowaniem uczestników cieszyły się także kursy zorgani-

zowane przy współpracy pracowników Katedry i Kliniki Dermatologii, Wenerologii i Alergologii z zakresu: mikologii dermatologicznej, medycyny estetycznej, dermatochirurgii, dermoskopii i dermatopatologii. Wykłady i zagadnienia prezentowane podczas konferencji cieszyły się dużym zainteresowaniem i budziły żywe dyskusje wśród uczestników.

Podczas Zjazdu odbyły się wybory nowych władz Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego. Funkcję Prezesa PTD powierzono prof. dr hab. Lidii Rudnickiej z Warszawy, a prof. dr hab. Jacka Szepietowskiego (Wrocław) pełniącego tę funkcję przez dwie ostatnie kadencje (osiem lat) wybrano na Honorowego Przewodniczącego Towarzystwa. To dopiero druga osoba, po słynnej prof. dr hab. Stefanii Jabłońskiej (Warszawa), którą uhonorowano tą godnością.

Poza bogatym programem naukowym, w czasie wolnym od obrad, delegaci na zjazd mogli uczestniczyć w koncercie w Narodowym Forum Muzyki oraz w wieczorze tanecznym w klubie „Eter”. Dużym zainteresowaniem cieszyła się również impreza na torze wyścigowym na Partynicach, gdzie uczestnicy mogli obserwować gonitwę koni, a następnie bawić się przy dźwiękach muzyki zespołu Brathanki. Niewątpliwie 31. Zjazd Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego okazał się sukcesem zarówno organizacyjnym, jak i naukowym.

Histo- i cytochemicy świętowali jubileusz

„Od przeszłości do teraźniejszości...” – takie hasło towarzyszyło uczestnikom jubileuszowego 50. Sympozjum Polskiego Towarzystwa Histochemików i Cytochemików. Ponad 200 osób spotkało się na początku września w Wojanowie.

PTHC jest organizacją zrzeszającą histologów, patomorfologów oraz biologów zatrudnionych w uczelniach medycznych i przyrodniczych. Przez 6 lat prezesem Towarzystwa był prof. Piotr Dzięgiel. Obecny Prorektor ds. Dydaktyki Uniwersytetu Medycznego, przewodnicząc komitetowi organizacyjnemu i naukowemu Sympozjum, pożegnał się z funkcją. Podobnie jak sekretarz PTHC prof. Marzenna Podhorska-Okołów.

W uroczystym otwarciu uczestniczył JM Rektor Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu – prof.

Marek Ziętek, który jubileuszowe Sympozjum objął patronatem honorowym. Obecna też była dziekan Wydziału Lekarskiego – prof. Małgorzata Sobieszczańska.

W czasie obrad przedstawiano prace obejmujące tematykę: biologii komórek nowotworowych, technik obrazowania w badaniach morfologicznych, biologii rozrodu, diagno-

Uroczyste otwarcie Sympozjum poprowadzili: sekretarz PTHC prof. Marzenna Podhorska-Okołów i ustępujący prezes Towarzystwa prof. Piotr Dzięgiel

Dr Sylwia Borska przybliżyła tematykę modyfikowania wielolekowej oporności na cytostatyki w chorobach nowotworowych

Zasłużonym dla PTHC wręczono okolicznościowe statuetki. Otrzymali je (od lewej): prof. Jerzy Kawiak (Warszawa), prof. Maciej Zabel (Poznań/Wrocław), prof. Barbara Bilińska (Kraków), prof. Zbigniew Kmiec (Gdańsk), prof. Hieronim Bartel (Łódź) oraz Rektor UMW prof. Marek Ziętek i kończący kadencję prezes PTHC prof. Piotr Dzięgiel

styki chorób nowotworowych oraz szeroko pojętej neurobiologii.

Jubileuszowe Sympozjum PTHC było również okazją do wspomnień znamienitych postaci tego Towarzystwa. Referaty plenarne wygłosili m.in. nestorzy PTHC, byli prezesi oraz członkowie honorowi. Wszyscy zasłużeni otrzymali okolicznościowe statuetki z logo Polskiego Towarzystwa Histochemików i Cytochemików.

Odbывające się w czasie zjazdu Walne Zgromadzenie członków PTHC

wybrało nowe władze. Prezesem został prof. Mariusz Majewski z Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

W ostatnim dniu Sympozjum swoje osiągnięcia prezentowali młodzi badacze. Po zakończeniu sesji ogłoszono wyniki konkursu na najlepszy poster i wystąpienie ustne młodych naukowców oraz wręczono okolicznościowe dyplomy i nagrody. II miejsce w sesji ustnej zajął mgr Mateusz Olbromski, doktorant

Przygotowaną z okazji 50-lecia PTHC statuetkę odbiera doktor *honoris causa* naszej Uczelni prof. Maciej Zabel

z Zakładu Histologii i Embriologii Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu, który zbadał i przedstawił mechanizmy regulacji ekspresji czynnika transkrypcyjnego SOX18. Czynnikiem ten jest m.in. odpowiedzialny za agresywny przebieg choroby w rakach niedrobnokomórkowych płuc oraz w innych nowotworach złośliwych człowieka.

Za rok członkowie i sympatycy PTHC spotkają się w Warszawie.

Fot. Adam Zadrzywlski

Chirurdzy dziecięcy spotkali się we Wrocławiu

To był 16. Międzynarodowy Zjazd Polskiego Towarzystwa Chirurgów Dziecięcych. Z tej okazji na trzy wrześniowe dni (15–17) po raz kolejny zjechało do Wrocławia ponad 300 osób związanych z chirurgią dziecięcą, z kraju i zagranicy. Od ostatniego Zjazdu mijają niespełna dwa lata. To, jak twierdzi prof. dr hab. n. med. Dariusz Patkowski kierownik Katedry i Kliniki Chirurgii i Urologii Dziecięcej Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu, przewodniczący komitetu organizacyjnego, wystarczający okres, aby podzielić się doświadczeniami, obserwacjami oraz możliwościami, które przed chirurgami dziecięcymi otwierają nowe zdobycze nauki i techniki. – Po raz kolejny – mówił prof. Patkowski – spotkał się w gronie licznych specjalistów reprezentujących różne dziedzi-

ny zajmujące się leczeniem dzieci: chirurgii, urologii, torakochirurgii, chirurgii plastycznej, traumatologii

oraz neurochirurgii. W każdej sesji przewidziano wystąpienia zaproszonych wybitnych przedstawicieli z kraju i zagranicy, którzy przedstawili aktualny stan wiedzy oraz zaprezentowali prace poszczególnych ośrodków chirurgicznych.

Nad programem naukowym Zjazdu czuwał przewodniczący komitetu naukowego prof. dr hab. n. med. Maciej Bałaj z Katedry i Kliniki Chirurgii i Urologii Dziecięcej Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu. W gronie organizatorów było także Polskie Towarzystwo Chirurgów Dziecięcych oraz Stowarzyszenie dla Rozwoju Chirurgii Dziecięcej.

Zjazd honorowym patronatem objął JM Rektor Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu prof. Marek Ziętek. Gości podczas uroczystego otwarcia powitał Prorektor ds. Dydaktyki prof. dr hab. Piotr Dzięgiel.

Zwracając się do zebranych, przypomniał, że obowiązkiem każdego lekarza jest ratowanie zdrowia i życia ludzkiego. Podkreślił jednak, że dla chirurgów dziecięcych to dużo większe wyzwanie. – Dlatego, nie tylko jako patolog, chylę przed Wami czoło. Życzę udanych obrad – mówił Prorektor.

W Zjeździe uczestniczyli przedstawiciele chirurgów dziecięcych z Litwy, Łotwy, Czech oraz najliczniejsza, ponad 30-osobowa grupa z Ukrainy, którzy za wieloletnią współpracę z ośrodkami w Kijowie i Lwowie uhonorowali prof. Patkowskiego specjalną prezentacją i pamiątkowym obrazem przedstawiającym dokumentację fotograficzną z pobytów profesora na Ukrainie.

Inauguracyjny wykład pt. „50 lat Polskiego Towarzystwa Chirurgów Dziecięcych” wygłosił nestor chirurgii dziecięcej prof. Czesław Stoba. Z kolei uroczysty wykład, na zaproszenie organizatorów Zjazdu, pt. „Funkcjonalna regeneracja włókien przerwanego rdzenia kręgowego – czy niemożliwe stanie się możliwe?” należał do dr. hab. Pawła Tabakowa z Katedry i Kliniki Neurochirurgii naszego Uniwersytetu.

W Zjeździe uczestniczyli zaproszeni wybitni specjaliści z USA, Wielkiej Brytanii, Portugalii, Francji, Hiszpanii, Szwajcarii, którzy

w każdej sesji mieli wykłady wprowadzające, odpowiadające tematyce sesji. Organizatorzy 16. Międzynarodowego Zjazdu Polskiego Towarzystwa Chirurgów Dziecięcych zaprosili przybyłych do Wrocławia gości do udziału w ciekawej formie kształcenia i kontaktu z wybitnymi ekspertami, czyli na „Lunch z Ekspertem”. Wybrani uczestnicy Zjazdu mieli możliwość zadawania pytań, wymiany poglądów oraz bezpośredniej dyskusji z ekspertami w kameralnej atmosferze. Podczas tych spotkań odbyły się prezentacje ekspertów dotyczące wybranych tematów.

Świat w zasięgu ręki

Przeprowadzka do pomieszczeń w rektoracie, żmudne przekopywanie się przez setki stron umów i zarządzeń wewnętrznych, budowanie zespołu i planowanie, co zrobić w pierwszej kolejności – tak w skrócie można opisać trzy ostatnie miesiące z życia kierownika Działu Współpracy Międzynarodowej. Kamil Machera stanowisko objął w czerwcu. We wrześniu rozmówiliśmy go na pierwsze podsumowanie.

– Wielkie porządkowanie – tak nam minęły te pierwsze miesiące – mówi Kamil Machera. – Przejrzałem stos segregatorów z umowami z zagranicznymi partnerami naszej Uczelni. Było ich kilkadziesiąt, po weryfikacji zostało ostatecznie 19. Współpracujemy z jednostkami z Australii, Niemiec, Ukrainy, Szwecji i Kanady. – Sprawdziłem efekty

tej współpracy, odnalazłem osoby koordynujące i dzięki temu w jednym miejscu uzyskaliśmy od nich wszelkie aneksy i zmiany umów. Można powiedzieć, że sytuacja jest uporządkowana – mówi Machera. Porządków wymagały też Zarządzenia wewnętrzne, wyłączenie współpracy międzynarodowej z Centrum Wspierania Nauki wymusiło zmianę przepisów i dostosowanie ich do nowych warunków. – Nie są to spektakularne osiągnięcia, tylko żmudna, urzędnicza praca, ale musieliśmy od tego zacząć i cieszyć się, że mamy to za sobą.

By wszystkim żyło się łatwiej

Teraz najważniejszym celem kierownika Działu Współpracy Międzynarodowej jest uproszczenie procedury obowiązującej pracowników, którzy wyjeżdżają za granicę. Chodzi o to, by w możliwie najprostszy i czytelny dla wszystkich sposób przygotować opis rodzaju i kolejności czynności, jakie musi wykonać każda osoba planująca wyjazd. – Mam świadomość, że teraz konieczne jest wypełnienie wielu wniosków – przyznaje Kamil Machera. – Części nie unikniemy, bo pewne wymagania nakłada na nas ministerstwo. Słyszymy narzekania, że utrudniamy życie i mnożymy biurokrację, a przecież nam samym przeszkadza ona najbardziej – podkreśla. – Dlatego zrobimy co się da, żeby rzeczy zależne od Uczelni uprościć i ułatwić. Ma być transparentnie i przejrzyste.

W czym możemy pomóc?

– Nie realizujemy projektów naukowo-badawczych, nie piszemy grantów i nie jesteśmy biurem tłumaczeń na język obcy; tego nie robimy – podkreśla Kamil Machera. Odpowiadamy za wyjazdy zagraniczne pracowników, pomagamy pozyskiwać partnerów z zagranicy, zapraszać naukowców z innych krajów, formalizujemy podpisywanie międzynarodowych umów. Na Uczelni często jest tak, że ktoś od wielu lat współpracuje z jakąś jednostką, wymienia się doświadczeniami, ale nie ma po tym żadnego śladu, żadnego oficjalnego dokumentu – a warto, żeby był. Dlatego zapraszamy takie osoby do nas, pomożemy im sprawę sformalizować – zachęca. Wciąż mała jest świadomość możliwości organizacji wizyt zagranicznych sław na naszej Uczelni w ramach programu Visiting Professors. – Problem polega na tym, że o dofinansowanie na rok kolejny starać się trzeba już w listopadzie. Nasi naukowcy nie pamiętają o tym terminie i mało kto planuje zapraszanie gości w ramach opłacanej całkowicie przez miasto inicjatywy, a tymczasem pieniądze są i to niemałe. Trzeba tylko po nie sięgnąć. Już dziś warto pomyśleć, kogo warto w przyszłym roku zaprosić. Te wizyty są nie tylko elementem prestiżowym czy promocyjnym, ale też wzmacniają notowania Uczelni w różnych rankingach. Dużym zainteresowaniem cieszy się za to Program Erasmus+. Pracownicy i studenci korzysta-

ją z niego chętnie, tworzą się listy oczekujących. Mamy podpisanych aż 68 umów z uczelniami na całym świecie. – Myślę, że Erasmus+ to przyszłość dla uczelni i dlatego

cieszę się, że Sława Ksenycz oraz Dominika Lucińska tak sprawnie te działania u nas prowadzą – mówi kierownik Działu Współpracy Międzynarodowej.

Janina Kulińska

Badania naszych doktorantów docenione przez Narodowe Centrum Nauki

Na początku kariery naukowej młodym badaczom nie brakuje zapędu do pracy, ale często między pomysłem a realizacją na drodze staje brak środków na rozpoczęcie projektu. Wyjściem z takiej sytuacji jest choćby udział w konkursach organizowanych przez Narodowe Centrum Nauki, które finansuje projekty badawcze. W ramach konkursu „Preludium” swoje badania będą mogli kontynuować nasi doktoranci – laureaci 10. edycji: lek. Maja Krefft i mgr Paweł Serek.

Przystępując do konkursu, każdy marzy o jego wygraniu – w końcu często chodzi o pomysł na obranie własnej ścieżki naukowej. Sam

udział wymaga wielu przygotowań. – Przede wszystkim najważniejszy jest pomysł. Należy sprawdzić, czy cele badawcze są nowe w świetle dotychczas zdobytej wiedzy i dobrze uzasadnić ich znaczenie dla dziedziny badań podstawowych. Nie mniej ważny jest dorobek naukowy oraz doświadczenie kierownika i opiekuna, co daje recenzentom informacje o samej możliwości prowadzenia projektu, czy zaplecze techniczne i merytoryczne jest wystarczające. Pisanie wniosku ze względu na rozbudowaną treść wymaga poświęcenia czasu i dużej determinacji – mówi mgr Paweł Serek.

Niemniej jednak wysiłek organizacyjny i niekrotki czas oczekiwania na rozstrzygnięcie konkursu rekompensują emocje związane z pozytywnym rozpatrzeniem wniosku przez komisję.

– W pierwszej chwili jest to ogromna radość i ulga. Badania, które zaplanowałam w ramach mojej pracy doktorskiej nie byłyby możliwe do przeprowadzenia bez sporych środków finansowych. Grant z NCN był dla mnie przysłowiowym „być albo nie być” – mówi lek. Maja Krefft. – Teraz ta ulga powoli przechodzi w rosnące poczucie odpowiedzialności – plany, które kształtowały się prawie trzy lata trzeba przekuć na wyniki – dodaje pani Maja.

Mam mocny zespół

– Dużo dostałem na wejściu – mam mocny zespół, to daje możliwość stawiania sobie ambitnych celów i pozwala nie zwracać uwagi na braki, nie denerwować się znanym tym, że pakiet Office wciąż nie dotarł, że faks się zepsuł – uśmiecha się Kamil Machera. Organizujemy się, więc tych niedoskonałości wciąż jest sporo, ale uważam, że przeprowadzka na II piętro w rektoracie wyjdzie nam wszystkim na dobre i stworzy odpowiednie warunki do pracy – mówi Machera. Zapytany o marzenie, odpowiada – żeby wszyscy pracownicy Uniwersytetu Medycznego przekonali się, że trafiając do Działu Współpracy Międzynarodowej, trafili do kompetentnych, ale też życzliwych specjalistów. Tak nas widzę i chciałbym, żeby taki obraz mieli też inni.

Fot. Adam Zadrzywłowski

Konsekwencja w działaniu kluczem do sukcesu

– Skąd pomysł na badania?

– Pomysł na badania ewoluował powoli dzięki wsparciu moich mentorów. Zostałam włączona w prace zespołu psychiatryczno-genetycznego pod przewodnictwem dr hab. n. med. Doroty Frydeckiej oraz dr. n. med. Błażeja Misiaka, zajmującego się m.in. badaniem genetycznych oraz immunologiczno-zapalnych podstaw etiologii schizofrenii, a także funkcji poznawczych u pacjentów dotkniętych tym schorzeniem. Jako rezydentka z dziedziny psychiatrii dzieci i młodzieży postanowiłam włączyć do kręgu naszych zainteresowań wątek pediatryczny i tak zaczęliśmy się zajmować zespołem Pradera-Williego.

– Co odróżnia ten projekt od innych?

– Mocną stroną naszego projektu jest na pewno jego innowacyjność. W chwili składania wniosku nie znalazłam żadnych doniesień o innym zespole naukowców próbujących wykorzystać zespół Pradera-Williego jako modelu do badań nad immunologiczno-zapalną koncepcją etiologii zaburzeń psychiatrycznych. Jednocześnie badanie nie jest nadmiernie skomplikowane i to staraliśmy się dobrze udokumentować. Ogromną pomocą przy składaniu wniosku było doświadczenie moich mentorów, którzy na każdym etapie pisania wskazywali mi wszelkie niejasności, trudności i zarzuty, które mogą się pojawić w czasie oceny takiego wniosku.

– W jakim kierunku idą prace w projekcie?

– Liczymy, że uda nam się scharakteryzować profil immunologiczno-zapalny wspólny dla zaburzeń psychiatrycznych i zespołu Pradera-Williego (PWS). Umożliwiłoby to wskazanie czynników mogących stanowić predyktor rozwoju takich zaburzeń u pacjentów z PWS, co skutkowałoby usprawnieniem ich profilaktyki oraz poprawą rokowania. Jednocześnie poszerzyłoby wiedzę z zakresu genetycznych i immunologicznych podstaw rozwoju oraz przebiegu zaburzeń psychiatrycznych, w tym schizofrenii.

– Jak przygotować się do złożenia wniosku?

– Moje przygotowania do składania wniosku trwały około trzech lat. W tym czasie udało mi się opublikować artykuły z dziedziny, której dotyczył grant, nawiązać kontakty z rodzinami pacjentów, którzy będą stanowili grupę badawczą oraz zaangażować się w działalność stowarzyszeń młodych naukowców. PRELUDIUM jest grantem dla początkujących badaczy, którym trudno się wykazać znamienitym dorobkiem, ale w przypadku mojego wniosku dobrze została oceniona konsekwencja w działaniu na jednym polu badań oraz aktywność na konferencjach młodych naukowców, która zdaniem recenzentów przyczyni się do szerzenia wiedzy zdobytej w czasie badań. Polecam zatem osobom związanym z dziedziną psychiatrii włączyć się do działań założonej przeze mnie i kolegów Sekcji Kształcenia Specjalizacyjnego i budowania swojego CV. Dodatkowo chciałabym podkreślić rolę mentorów w pisaniu

Maja Krefft

takiego wniosku grantowego. Na początku drogi naukowej wydaje się nam, że może wszystko jest możliwe, ale tak naprawdę nic się nie da. To mentor swoimi uwagami szlifuje pomysł kielkujący w niedoświadczonej głowie, osadza go w realiach badacza i umożliwia realizację planów i za-błyśnięcie na polu naukowym.

PRELUDIUM to grant na projekty badawcze, realizowane przez osoby rozpoczynające karierę naukową, nieposiadające stopnia naukowego doktora

– projekt na kwotę 150 000 zł.

– kierownik projektu: lek. Maja Krefft – Katedra Psychiatrii WLKP

– tytuł: „Zespół Pradera-Williego jako neurorozwojowy model badań koncepcji immunologiczno-zapalnej zaburzeń psychiatrycznych”.

Zespół Pradera-Williego to rzadki zespół dysmorficzny, kojarzony dotychczas z monstrualną otyłością wynikającą z nadmiernego łaknienia. Celem projektu jest scharakteryzowanie oraz wskazanie roli czynników immunologiczno-zapalnych w etiologii zaburzeń psychiatrycznych u pacjentów z zespołem PWS.

O zobowiązaniu większym niż wyróżnienie

– Co dla badacza oznacza wygrana w konkursie?

– Gdy dowiedziałem się o wygranej, wiedziałem, że to duże wyróżnienie, ale jeszcze większe zobowiązanie. Realizacja projektu, który otrzymał finansowanie wymaga pełnego zaangażowania. Jest to niewątpliwie szansa na rozwój oraz zdobycie wiedzy i nowych umiejętności. Na początku kariery naukowej jest bardzo istotne uzyskanie wsparcia finansowego, które daje możliwość realizacji założeń, choć cele projektu są głównie rozwinięciem i kontynuacją mojego doktoratu. Z tego też powodu z wygranej cieszę się podwójnie – jest to dla mnie najlepsze potwierdzenie tego, że wybrałem właściwą drogę rozwoju.

– Co zdecydowało o pozytywnym rozpatrzeniu wniosku?

– Bardzo ważne jest to, aby rezultatem przeprowadzonych badań było poszerzenie wiedzy z zakresu badań podstawowych. Znaczący w ocenie projektu jest również dorobek naukowy opiekuna naukowego i składającego wniosek. Recenzenci przykładają dużą wagę do klarownej kalkulacji kosztów i szans na powodzenie projektu. Wniosek starałem się napisać tak, aby posiadał wymienione cechy. Przyznam, że jest to czasochłonna i mozolna praca. Niemniej jednak było warto. Przy tworzeniu konceptu oczywiście nieoceniona była pomoc i doświadczenie mojego promotora i opiekuna naukowego.

– W jaki sposób wyniki badania przełożą się na praktykę?

Mimo szeroko rozpowszechnionej wiedzy na temat patogenez, dróg transmisji i prewencji, zakażenie pałeczkami, *Salmonella* pozostaje nadal jedną z głównych przyczyn zatrucia pokarmowego niemowląt i dzieci, co wiąże się z koniecznością szpitalnego leczenia. Projekt umożliwi zbadanie roli enolazy bakteryjnej w mechanizmach inwazyjności bakterii z rodziny *Enterobacteriaceae* oraz ocenę jej udziału w patogenezie chorób autoimmunologicznych. W dalszej perspektywie otrzymane wyniki mogą wpłynąć na metody diagnostyki i prewencji zakażeń bakteryjnych oraz ich długoterminowych powikłań. Wyniki mogą być ponadto podstawą dalszych badań nad nowymi komponentami do konstrukcji szczepionek podjednostkowych, zawierających białka błony zewnętrznej. Zastosowanie antygenów, będących składnikami strukturalnymi bakteryjnej błony zewnętrznej, zamiast użycia całych komórek bakteryjnych w szczepionkach atenuowanych pozwala na wzbudzenie odpowiedzi skierowanej przeciwko swoistym antygenom, przy czym minimalizuje ryzyko zakażenia.

Dodatkowym argumentem nadającym rangi badaniom jest zauważalne od 2002 r. rozprzestrzenianie się szczepu *Salmonella* serotyp Kentucky, opornego na antybiotyki ciprofloksacyna – główny środek wykorzystywany w zwalczaniu infekcji wywołanych przez tę bakterię. Decyduje to o konieczności prowadzenia badań nad alterna-

Paweł Serek

tywnymi metodami leczenia infekcji wywołanych przez *Salmonella* spp. oraz zapobiegania zakażeniom przez odpowiednią immunoprolaktykę.

PRELUDIUM to grant na projekty badawcze, realizowane przez osoby rozpoczynające karierę naukową, nieposiadające stopnia naukowego doktora

- projekt na kwotę 150 000 zł.
- kierownik projektu: mgr Paweł Serek – Katedra Biochemii Lekarskiej WL
- tytuł: „Biochemiczna i molekularna charakterystyka enolazopodobnego białka powierzchniowego pałeczek *Salmonella* oraz jego rola w rozwoju infekcji i chorób autoimmunologicznych”.

Pojawienie się szczepu *Salmonella* opornego na podstawowy antybiotyk stosowany w leczeniu infekcji powodowanej przez pałeczki *Salmonella* wymaga intensyfikacji badań z tego zakresu. Projekt umożliwi zbadanie roli enolazy bakteryjnej w mechanizmach inwazyjności bakterii *Salmonella* spp. oraz ocenę jej udziału w patogenezie chorób autoimmunologicznych.

Błażej Misiak laureatem programu Iuventus Plus

Został Pan zakwalifikowany przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego do grona laureatów programu Iuventus Plus. Co to oznacza dla młodego naukowca?

– Jest to przede wszystkim ogromne wyróżnienie, zważywszy na niewielką liczbę zakwalifikowanych do finansowania projektów. Oznacza to również, że obszar badawczy, w którym pracuję, ma istotne znaczenie w świecie nauki. Wreszcie, jest to z pewnością zwieńczenie mojej relatywnie krótkiej kariery naukowej.

Jak wyglądał konkurs? Ile zgłoszono projektów?

– W pierwszym etapie konkursu oceniano dorobek naukowy rozumiany jako suma punktów Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego za pięć najlepszych publikacji kierownika projektu. Na tym etapie odrzucono około połowę wniosków. Na drugim etapie poddano ocenie wartość merytoryczną projektu, przy czym dorobek naukowy kierownika projektu stanowił 60%, a wartość naukowa wniosku stanowiła 40% całkowitej oceny projektu. Łącznie zgłoszono do programu niemal 900 wniosków. Ostatecznie zakwalifikowano do finansowania 56 projektów.

Otrzymał Pan dofinansowanie w kwocie 300 tys. zł. Proszę opowiedzieć o projekcie.

– Według najnowszych badań doświadczenie traumy, w szczególności w okresie wczesnodziecięcym, rozumianej jako przemoc fizyczna, emocjonalna czy seksualna, jest jednym z czynników ryzyka rozwoju schizofrenii. Jest także predyktorem

niekorzystnego rokowania w szeroko rozumianych zaburzeniach psychotycznych. Mój projekt ma na celu ocenę biologicznych konsekwencji tego typu wydarzeń w różnych okresach życia w grupie pacjentów doświadczonego pierwszego epizodu psychozy z kręgu schizofrenii, osób zdrowych będących potomstwem pacjentów z rozpoznaniem schizofrenii i grupie kontrolnej z ujemnym wywiadem rodzinnym w kierunku zaburzeń psychicznych. Wraz z zespołem Katedry i Kliniki Psychiatrii planujemy ocenić biochemiczne parametry stresu oraz metylację genów, związanych z działaniem glikokortykosteroidów w tych trzech grupach pacjentów i osób zdrowych. Interesuje nas spojrzenie na biologiczne następstwa wydarzeń traumatycznych z punktu widzenia tzw. koncepcji obciążenia allostatycznego, która – według badań przeprowadzonych w populacji ogólnej – całościowo odzwierciedla poziom dysregulacji metabolicznej związanej ze stresem. Chcemy ponadto ocenić, w jaki sposób badane przez nas parametry biologiczne są związane z manifestacją kliniczną zaburzeń psychotycznych i poziomem funkcjonowania. Zamierzamy również sprawdzić, jakie strategie radzenia sobie ze stresem są wybierane przez pacjentów, którzy doświadczyli wydarzeń traumatycznych i w jaki sposób przekłada się to na badane przez nas parametry biologiczne. Warto podkreślić w tym miejscu, iż projekt jest oparty na hipotezach, które niedawno opublikowaliśmy na łamach prestiżowego

Błażej Misiak z Katedry i Zakładu Genetyki oraz Katedry i Kliniki Psychiatrii UMW został zakwalifikowany do grona laureatów programu Iuventus Plus. Wspiera on młodych naukowców, którzy prowadzą badania naukowe na wysokim poziomie. Projekt naszego pracownika dofinansowano kwotą 300 tys. zł. W poniższym wywiadzie można przeczytać o prowadzonych przez laureata badaniach naukowych.

czasopisma „Neuroscience and Biobehavioral Reviews”.

Co odróżnia Pana projekt od innych?

– Z pewnością mój projekt jest zupełnie nowym i całościowym podejściem do problematyki szeroko rozumianego pojęcia stresu u osób chorujących na schizofrenię. Jest oparty na współpracy psychiatrów, psychologów, biologów molekularnych oraz biochemików. Uzyskane wyniki mogą mieć ponadto istotne implikacje kliniczne.

W jaki sposób badania przełożą się na praktykę?

– Nie bez powodu projekt dotyczy pacjentów z pierwszym epizodem psychozy oraz osób z grupy ryzyka. W ostatnich latach prowadzi się wiele badań nad opracowaniem interwencji, które mogłyby zapobiegać rozwojowi schizofrenii, czy też poprawić rokowanie u osób, które są obciążone rodzinnie jej rozwojem lub też są osobami z grupy ryzyka ze względu na ekspozycję na różne czynniki środowiskowe, takie jak chociażby wydarzenia traumatyczne, czy nadużywanie substancji psychoaktywnych. Projekt Iuventus Plus ma zatem na celu wskazanie potencjalnego obszaru dla opracowania wczesnych interwencji profilaktyki zaburzeń psychotycznych z kręgu schizofrenii lub strategii poprawiających rokowanie.

Redakcja Gazety Uczelnianej życzy powodzenia przy realizacji tego projektu oraz licznych sukcesów w życiu zawodowym.

„Nach Berlin” – studenci WNoZ zdobywali doświadczenie

Studenci Wydziału Nauk o Zdrowiu wrócili z Berlina, gdzie uczestniczyli w wyjeździe studyjnym. Mieli okazję porównać system opieki zdrowotnej w Polsce i Niemczech. Wszystko w ramach projektu, który ma podnieść ich kompetencje i konkurencyjność na rynku pracy.

Grupa studentów i absolwentów wszystkich kierunków Wydziału Nauk o Zdrowiu wraz z opiekunami przebywała w Berlinie od 4 do 8 lipca 2016 r. W ramach realizowanego ze środków Unii Europejskiej projektu „Podniesienie kompetencji studentów Wydziału Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu i zwiększenie konkurencyjności absolwentów na rynku pracy” zapoznawali się z niemieckim systemem opieki nad osobami w podeszłym wieku.

To pierwszy z serii trzech wyjazdów studyjnych, jakie są przewidziane w ramach tego projektu. Kolejny odbędzie się w kwietniu przyszłego

roku i wezmą w nim udział studenci, którzy od października 2016 r. rozpoczną ostatni rok studiów (licencjackich lub magisterskich). W kolejnym roku wyjedzie następna grupa studentów ostatniego roku.

Studenci i absolwenci Wydziału mieli możliwość uczestniczyć w spotkaniach w placówkach senioralnej opieki stacjonarnej, ambulatoryjnej i otwartej, jak również w ministerstwie zdrowia i kasie chorych. Ratownicy medyczni spotkali się także ze strażakami-ratownikami w jednej ze stacji strażackich, gdzie poznali różnice w funkcjonowaniu polskiego i niemieckiego systemu ratownictwa, a także kompetencje ratowników w udzielaniu kwalifikowanej pierwszej pomocy.

Przewodnikiem po Berlinie i niemieckim systemie opieki zdrowotnej był Bogdan Cywiński – dyplomata i tłumacz, były pracownik korpusu dyplomatycznego w Berlinie, od wie-

lu lat współpracujący z Wydziałem Nauk o Zdrowiu UMW w ramach Polsko-Niemieckiego Forum Zdrowia, a ostatnio także w ramach ISSA – Międzynarodowego Stowarzyszenia Bezpieczeństwa Socjalnego.

Studenci, pomimo bogatego programu spotkań merytorycznych, mieli dużo czasu na integrację, zwiedzanie miasta i korzystanie z uroków stolicy Niemiec.

Kierownikiem finansowanego ze środków Unii Europejskiej projektu jest dr hab. Joanna Rosińczuk, prof. nadzw. – dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu, a opiekę nad studentami i absolwentami sprawowali: dr Piotr Karniej – prodziekan ds. studentów, dr Anna Kołcz-Trzęsicka, dr Krzysztof Aleksandrowicz, dr Jolanta Grzebieluch, dr Monika Przestrzelska, dr Aleksandra Koltuniuk, dr Dorota Różańska, mgr Anna Przeliorz-Pyszczyk, mgr Teresa Małgorzata Trebenda, mgr Jarosław Sowizdraniuk i mgr Marcin Leśkiewicz.

Serwis informacyjny Biblioteki UMW

Godziny otwarcia

Informujemy, że od 1 października br. Biblioteka Główna UMW będzie czynna:

- od poniedziałku do piątku w godzinach 8–20,
- w soboty w godzinach 9–15.

Budynek Biblioteki UMW z II nagrodą w konkursie Piękny Wrocław

W dniu 21 czerwca br. o godz. 12, w Muzeum Architektury we Wrocławiu odbyła się uroczystość związana z rozstrzygnięciem XXVI edycji konkursu Piękny Wrocław na najlepszą realizację architektoniczną w roku 2015. Miło nam poinformować, iż w tym roku Prezydent Wrocławia

i Towarzystwo Miłośników Wrocławia II nagrodę w kategorii „Budynek użyteczności publicznej” przyznało Centrum Naukowej Informacji Medycznej Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu. Dyplomy otrzymują autorzy projektu nagrodzonego obiektu, inwestor i wykonawca. Naszą Uczelnię reprezentowali kanclerz Jacek Czajka oraz dyrektor Biblioteki Renata Sławińska. W imieniu zespołu architektów dyplom odebrali Thomas Heinle oraz Anna Stryszewska-Słońska. Wręczeniu dyplomów towarzyszyła prezentacja nagrodzonych obiektów oraz okolicznościowa wystawa. Uczestnicy spotkania wysłuchali również wykładu arch. Doroty Szlachcic pt. „Katsura – laboratorium europejskiego modernizmu”.

Książki nie tylko naukowe – Warto przeczytać

Historia roślin jadalnych/Jarosław Molenda – Warszawa: Bellona, cop. 2014.

Piękna okładka książki „Historia roślin jadalnych” Jarosława Molendy zwraca uwagę i zachęca do zajrzenia do tekstu. Autor, jak sam mówi o sobie, jest podróżnikiem i dziennikarzem. Przywiózł ze swych wojaży, udokumentowanych fotografiami, ciekawostki dotyczące roślin, które znamy, jemy, używamy, ale nie zastanawiamy się, skąd przybyły i jak opanowały nasz sposób odżywiania się i styl życia. Możemy dowiedzieć się, jaką rolę odegrały rośliny nie tylko jako pokarm, lecz również przyczyniając się do zmiany trybu życia z koczowniczego na osadniczy i wpływając na rozwój kultur i religii. Autor przedstawia historię zbóż: pszenicy i jęczmienia, uprawianych również dla przyjemności, bo na nich przecież bazuje piwo warzone już w starożytności. Oprócz pożywienia, rośliny wykorzystywano też w fitoterapii, lecznictwie ludowym i szamanizmie – jak słynne środki halucynogenne Indian, zwane pnączem duchów lub bogów, czyli ayahuaska lub *Banisteriopsis caapi* (w Polsce ayahuaska nie jest dopuszczona do użytku). Opowieścią o tej roślinie zaczyna autor swoją historię, aby następnie przejść do omówienia wielu innych, takich jak: winorośl, morwa biała, daktylowiec, trzcina cukrowa, przyprawy (m.in.: goździki, gałka muszkatołowa, pieprz i szafran) oraz surowców kosmetycznych. Liczne przykłady stosowania środków roślinnych, głównie do zwalczania bólu, leczenia depresji i innych schorzeń, a także dla poprawy nastroju

DYPLOM

Prezydent Wrocławia
Towarzystwo Miłośników Wrocławia

przyznając w konkursie
na najlepszą realizację architektoniczną w roku 2015
PIĘKNY WROCŁAW
edycja XXVI

II nagrodę

w kategorii
Budynek użyteczności publicznej

nagrodę otrzymuje
Centrum Naukowej Informacji Medycznej
Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu,
ul. Karola Marcinkowskiego 2-6

autorzy projektu
Heinle, Wischer und Partner Architekci Sp. z o.o. –
Thomas Heinle, Anna Stryszewska-Słońska, Agata Jasiewicz,
Areta Keller, Friedemann Rentsch
współpraca: Maciej Markowski, Zuzanna Sulikowska,
Wojciech Szubiński, Mateusz Skalski, Wrocław

inwestor
Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich we Wrocławiu

wykonawcy
NOVUM Management Sp. z o.o. SKA, Kalisz (lider konsorcjum)
ABB FDP Polska Sp. z o.o., Warszawa
ALEXANDRE BARBOSA BORGES SA, Portugalia
FDO CONSTRUÇÕES, SA, Portugalia

Rafał Dutkiewicz
Prezydent Wrocławia

Zbigniew Majchrak
Prezes IMW
Wrocław 2016

Piotr Fokczyński
Architekt Młody

mamy również we współczesnej medycynie. Autor zasypuje czytelnika ogromną liczbą wiadomości historycznych i widać, że zna obszary, które opisuje, umieszczając w nich historię roślin. Nie jest to rozprawa naukowa, lecz w czasie kanikuły można dowiedzieć się wielu ciekawych informacji o pozornie znanych rzeczach.

Maria Karkosch

Fantastyczne laboratorium doktora Weigla: lwowscy uczeni, tyfus i walka z Niemcami/Arthur Allen; przeł. Barbara Gadomska-Wołowiec; Wydawnictwo Czarne: 2016.

W 1934 r. rozpoczęto po raz pierwszy w Polsce szczepienia przeciwko tyfusowi nowatorską szczepionką Rudolfa Weigla przygotowaną z jelit wszy. Tyfus przenoszony przez wszy atakuje tych, których życie i tak jest trudne – uchodźców, żołnierzy, mieszkańców gett. Powoduje halucynacje, straszliwe bóle głowy, wysoką gorączkę i często kończy się śmiercią. Bakterie tyfusu to jedna z najczęstszych przyczyn zgonów lekarzy i badaczy mikroorganizmów. Gwałtowny wybuch epidemii tyfusu podczas drugiej wojny światowej był dużym zaskoczeniem dla polskich władz sanitarnych, ale i dla okupanta. Ponieważ Niemcy bali się panicznie tyfusu, zażądali pomocy wybitnego polskiego biologa – Rudolfa Weigla. Profesor Weigl wraz ze swoim współpracownikiem Ludwikiem Fleckiem prowadzili walkę na dwóch frontach – pracowali w laboratorium na rzecz okupanta, który jednocześnie nie przeszkadzał im w pomaganiu innym. Podczas wojny chronione przez Niemców lwowskie laboratorium było schronieniem i dało pracę dla tysięcy ludzi (karmicieli wszy), w tym dla zagrożonej śmiercią lwowskiej inteligencji.

Książka Allena to nie tylko opis walki z tyfusem i okupantem. To także piękne wspomnienie przedwojennego Lwowa wraz z jego niepowtarzalną atmosferą. Postacie Rudolfa Weigla i Ludwika Flecka są w Polsce zapomniane. Ten pierwszy oskarżany co rusz o kolaborację z Niemcami zmarł w latach 50., a drugi opuścił Polskę i wyjechał do Izraela. Ich dorobek, choć wykorzystywany przez wiele lat, pozostawał często pozbawiony wspomnień o odkryw-

cach. Przystępna forma książki Arthura Allena być może przyczyni się do rozpowszechnienia opowieści o naukowcach walczących z jedną z najgroźniejszych chorób.

Dominika Sidorska

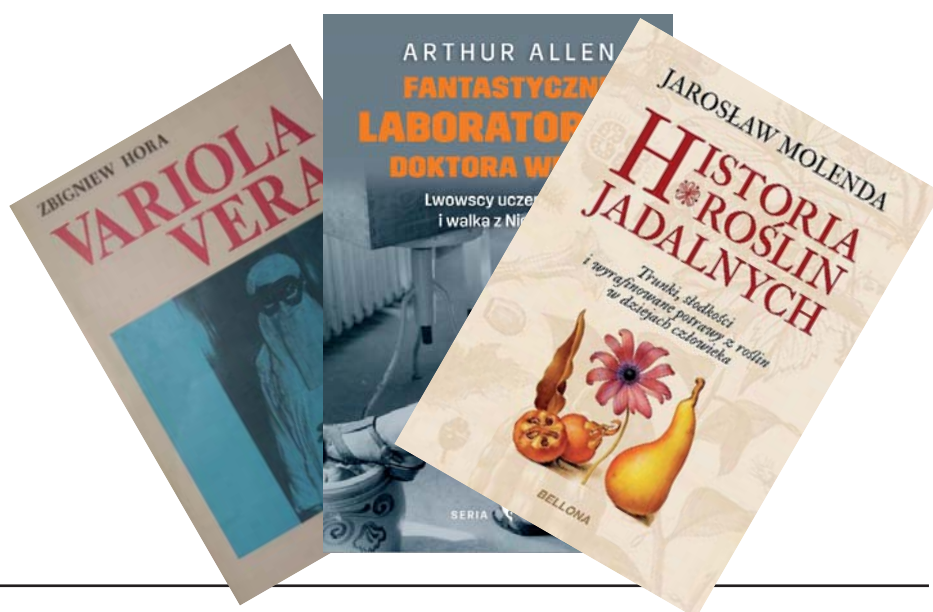
Variola vera/Zbigniew Hora. – Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich – Wydaw., 1982.

Początek lipca 1963 r. był upalny. Dzieci wyjechały na kolonie, a dorośli czekali na swoje urlopy. Nikomu nawet nie przeszło przez myśl, że Wrocław w najbliższych tygodniach stanie się miejscem epidemii i to ospy prawdziwej. Także autor książki – Zbigniew Hora – idąc 17 lipca do pracy nie przypuszczał, że dla Niego oraz innych pracowników służby zdrowia i sanepidu właśnie zaczął się trwający kilka tygodni dyżur. „Variola vera” jest zapisem wspomnień uczestników akcji przeciwospowej, którzy pracowali wówczas we wrocławskich szpitalach, pogotowiu ratunkowym, a także w utworzonych na czas epidemii izolatoriach i szpitalach ospowych. Książka oddaje nastrój i atmosferę tamtych dni. Lekarze wspominają, jak starano się nie wywoływać paniki i jednocześnie uczynić wszystko, by zapobiec rozprzestrzenianiu się zarazy. Medycy przywołują w pamięci sceny z izolatoriów, punktów obowiązkowych szczepień, a także podjęte wówczas rozmaite środki ostrożności, np. witanie się bez podawania rąk. Sporo miejsca w książce poświęcono nierozdzielnie związanym z epidemią izolatoriom. Pod fachową opieką przebywali w nich ludzie, którzy zetknęli się z chorymi na ospę. Starano

się ustalać dane i doprowadzać do tych miejsc odosobnienia wszystkich, którzy mieli kontakt z zakażonymi, co nierzadko bywało trudne. Warto za autorem podkreślić, że te miejsca kwarantanny tworzone bez żadnych przygotowań i zwłaszcza w pierwszych dniach brakowało w nich dosłownie wszystkiego. Jak dowodzą zawarte w książce wspomnienia, ludzie podczas epidemii wykazywali różne postawy – od solidnej, pełnej poświęcenia pracy i podporządkowania się zarządzeniom, do całkowitego braku odpowiedzialności tych, którzy ignorując objawy pozostawali w domach. Szczególny podziw do dziś budzą ci, którzy zgłosili się do pracy w izolatoriach na ochotnika. Wśród tych osób byli lekarze, pielęgniarki, salowe, a także ochotniczeki z ówczesnych młodzieżowych organizacji. W książce znajdziemy wspomnienia różnych zachowań z ogarniętego epidemią miasta – od prób ucieczek ze szpitala po ciężką pracę i chęć pomocy ludziom. Nie brakuje także relacji z toczącego się w mieście życia. Całość dopełniają zdjęcia autorstwa Mieczysława Dołęgi ilustrujące życie w izolatoriach, szpitalach ospowych, a także pokazujące punkty szczepień. Widniejąca na okładce, ubrana w strój ochronny postać, to nie kadr z filmu katastroficznego tylko członek ekipy lekarzy z Olsztyna, którzy przyjechali do szpitala ospowego w Prąszniku, aby poznać tę chorobę. Właśnie dzięki takim ludziom, jak autor książki, możemy dziś pisać o ospie prawdziwej w czasie przeszłym.

Anna Budzińska

Wszystkie wymienione książki są dostępne w zbiorach naszej Biblioteki.

Dwie uroczystości

W Dolnośląskim Szpitalu Specjalistycznym im. Tadeusza Marciniaka Centrum Medycyny Ratunkowej przy ul. gen. A. E. Fieldorfa 2 w odstępnie 10 dni odbyły się dwie podniosłe uroczystości.

31 sierpnia w pierwszą rocznicę przeprowadzki szpitala do nowej siedziby odsłonięto tablicę poświęconą pamięci patrona szpitala prof. Tadeusza Marciniaka. W 50. rocznicę śmierci Profesora (po mszy św. w kaplicy szpitala w intencji profesora i o błogosławieństwo Boże dla pacjentów i pracowników szpitala) dyrektor dr Marek Nikiel przywitał gości w sali audytoryjnej. Przedstawiono z humorem film dokumentalny z przeprowadzki szpitala, a dr n. med. Ryszard Kacała przypomniał sylwetkę prof. Tadeusza Marciniaka (1895–1965). Następnie po obejrzeniu wystawy fotograficznej z unikalnymi zdjęciami Profesora, do których dotarł dr n. med. Dariusz Lewera dokonano odsłonięcia tablicy patrona szpitala. Po wpisaniu się do książki pamiątkowej

w kuluarach długo jeszcze toczyły się rozmowy przy małym „co nieco” (ach, te „kwiatuszkowe” kanapeczki, szaszłyki owocowe i naturalne soki!).

Profesor Tadeusz Marciniak miał również ogromne zasługi w powstaniu późniejszej wrocławskiej Akademii Wychowania Fizycznego, której był też rektorem.

Szpital przy ul. Fieldorfa powstał na skutek połączenia Dolnośląskiego Szpitala Specjalistycznego im. Tadeusza Marciniaka Centrum Medycyny Ratunkowej przy ul. Romualda Traugutta z Okręgowym Szpitalem Kolejowym SPZOZ przy ul. Wiśniowej.

9 września 2016 r. na tej samej ścianie pamięci odsłonięto tablicę pamiątkową sir Ludwiga Guttmanna. To on zainicjował sportową rywalizację osób niepełnosprawnych, które jako igrzyska paraolimpijskie po raz pierwszy odbyły się w Rzymie w 1960 r.

Ludwig Guttmann urodził się 3 lipca 1899 r. w Toszku na Górnym Śląsku, a zmarł 18 marca 1980 r. w Aylesbury

w Wielkiej Brytanii. Był lekarzem neurologiem pochodzenia żydowskiego i studiował medycynę we Wrocławiu i Freiburgu. Jest autorem nowatorskich metod leczenia i rehabilitacji osób po urazach kręgosłupa. W latach 1933–1939 był dyrektorem przedwojennego szpitala izraelickiego przy obecnej ul. Wiśniowej. W 1939 r. wraz z rodziną wyemigrował do Wielkiej Brytanii z powodu nasilających się prześladowań Żydów.

O życiu i dziele prof. dr. hab. Ludwiga Guttmanna mówił dr Rafał Szubert z wrocławskiej Akademii Wychowania Fizycznego, a o polskich paraolimpijczykach i ich drogach do sukcesu prof. dr hab. Eugeniusz Bolach również z AWF.

Ludwig Guttmann został przez papieża Jana XXIII nazwany „Co-ubertinem igrzysk paraolimpijskich”, a przez królową Elżbietę II uhonorowany tytułem szlacheckim po tym, gdy w lipcu 1948 r. w szpitalu weteranów wojennych w Stoke Mandeville zorganizował zawody sportowe inwalidów w łucznictwie.

Tablicę odsłonił: poseł Sławomir Piechota, Ryszard Tomaszewski – polski paraolimpijczyk, wielokrotny mistrz i medalista, wrocławianin osobście dekorowany przez sir Ludwiga Guttmanna oraz doktor Marek Nikiel.

Na jednej ścianie pamięci spotkali się „dobrzy ludzie”, lekarze, którzy wiele zrobili dla wrocławian, zwłaszcza wymagających rehabilitacji i fizykoterapii, mądrej diagnozy i leczenia. P.S. Z Ludwigiem Guttmannem spotykał się wielokrotnie w Londynie prof. dr hab. Gerwazy Świderski, dziś ponad 96-letni laureat I Piramidy Asklepiosa Dolnośląskiej Izby Lekarskiej.

Żegnamy się z czytelnikami GU

„Gazeta Uczelniana” zaczęła ukazywać się w 1995 r. Przez te wszystkie lata zbieraniem materiałów, opracowaniem tekstów i obróbką zdjęć zajmował się zespół redakcyjny uczelnianego wydawnictwa. Tworzyliśmy miesięcznik, w którym były zamieszczane informacje związane z działalnością Uczelni, sprawozdania z uroczystości, kongresów i zjazdów naukowych, jubileuszy, w którym często publikowano artykuły historyczne oraz wspomnienia o zmarłych zasłużonych pracownikach naszej Uczelni. Staraliśmy się sprostać zadaniu wydawania modelowego pisma akademickiego, tzn. być nośnikiem informacji o życiu Uczelni i jej pracowników oraz pełnić rolę promocyjną, reprezentacyjną. Promując w ten sposób naszą *Alma Mater*, chwaliliśmy się najnowszymi osiągnięciami naszych

naukowców, nagłaśnialiśmy unikalne dokonania naszych lekarzy, ale dbaliśmy także o pamięć o tych, którzy przez dziesięciolecia tworzyli fundamenty pod dzisiejsze sukcesy. Wspomnienia świadków historii, pionierów powojennej wrocławskiej medycyny zawsze żywo interesowały liczne grono naszych czytelników, a „GU” nadawały wyjątkowy charakter.

Wydawnictwo kilkakrotnie zmieniło nazwę i przynależność organizacyjną. Obecnie nastąpił moment podziału dawnego „Działu Wydawnictw i Promocji Uczelni” na dwie odrębne jednostki. Przygotowaniem niniejszego numeru „Wydawnictwo” kończy pracę nad comiesięczną „GU”, przekazując trud opracowania następnych numerów „Działowi Marketingu Uczelni”, któremu serdecznie życzymy wielu

sukcesów. My zaś z sentymentem będziemy pamiętali o ponad 20 latach spędzonych na redagowaniu i wydawaniu tekstów do „GU”, doceniając przede wszystkim to, że był to czas wielu miłych spotkań z niezwykłymi ludźmi.

Wszystkim dziękujemy za dotychczasowe wsparcie i pozdrawiamy serdecznie naszych stałych czytelników.

Marta Kamila Pilak, Barbara Bruziewicz-Mikłaszewska

Nauczyciele akademicki – stomatolodzy pochowani na wrocławskich cmentarzach

„Umarłych wieczność dotąd trwa,
dokąd pamięcią im się płaci”

Wisława Szymborska

„Śpieszmy się kochać ludzi – tak
szybko odchodzą”

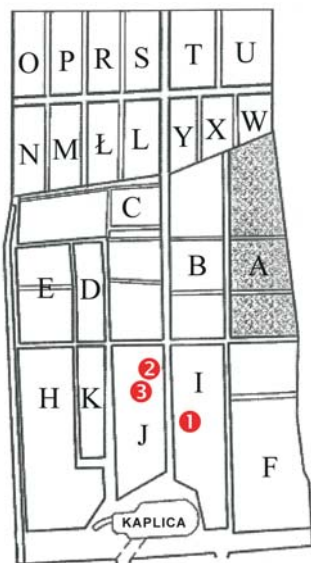
ks. Jan Twardowski

A jeśli już odeszli, to zachowajmy okruszki historyczne z Nimi związane, by dłużej pozostali w naszej pamięci. Na pewno należą do tych wspomnień miejsca, gdzie spoczywają, a które udało się odnaleźć

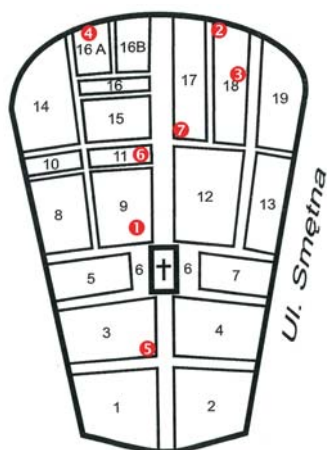
i przedstawić z nadzieją, że będą dobrze tej pamięci służyły.

P.S. Grób rodziny prof. dr. hab. Juliusa Brucka na cmentarzu żydowskim przy ul. Ślężnej jest obecnie poddawany renowacji.

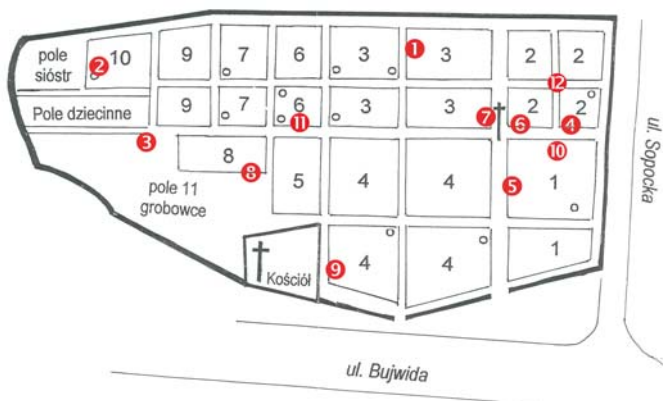
Plany cmentarzy wrocławskich

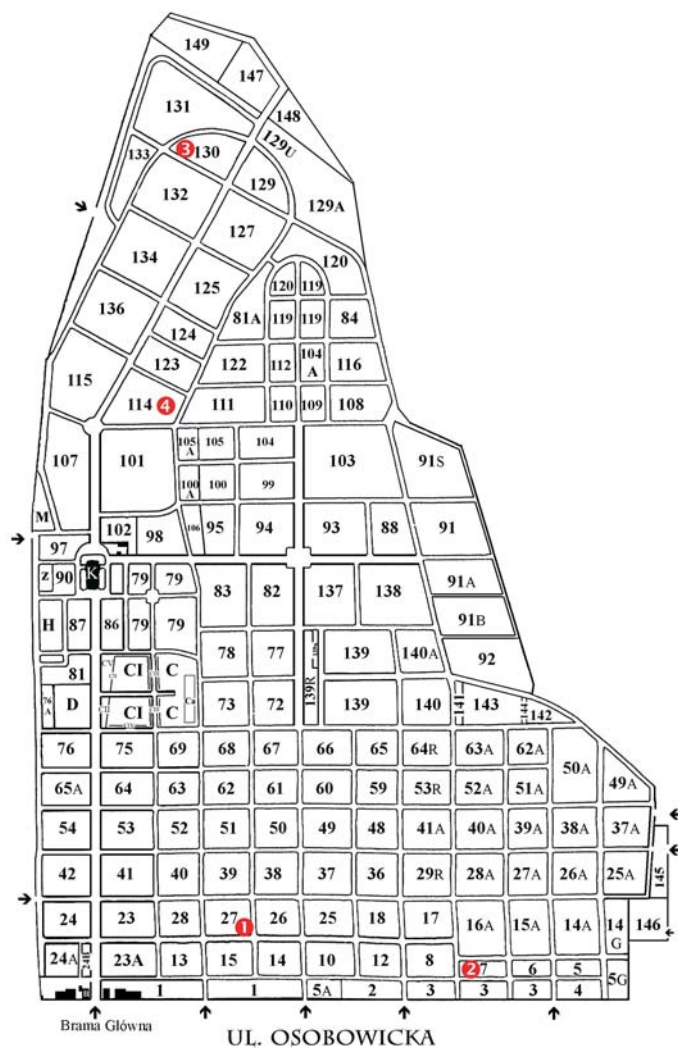
Cmentarz przy parafii pw. Ducha Św. ul. Bardzka 80

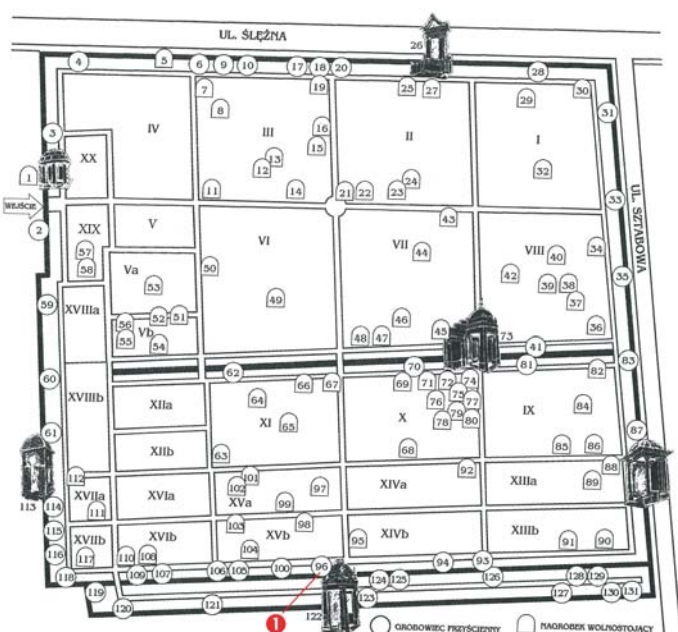
Cmentarz przy parafii pw. Świętej Rodziny ul. Smętna

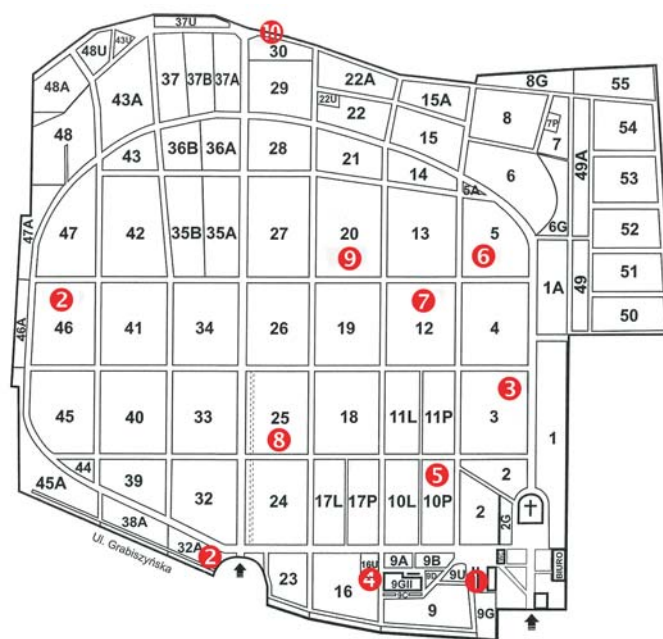
Cmentarz przy parafii pw. św. Wawrzyńca ul. Bujwida 51

Cmentarz komunalny Osobowice ul. Osobowicka 59

Stary Cmentarz Żydowski ul. Ślężna 37/39

Cmentarz komunalny Oddział Grabiszyn ul. Grabiszyńska 333

	Imię i nazwisko	Pole	Rząd	Grób
Cmentarz przy parafii pw. Ducha Św. ul. Bardzka 80				
1.	lek. Elżbieta Gaweł-Kozłowska † 19.04.2008 r.	I	14	253
2.	dr Alicja Kuszej † 27.02.2013 r.	J	4	64
3.	lek. Zbigniew Wasik † 27.07.2006 r.	J	9	138
Cmentarz przy parafii pw. św. Wawrzyńca ul. Bujwida 51				
1.	prof. Jerzy Brzeziński † 10.05.1990 r.	3	(kwatery 3) 8	629
2.	prof. Tadeusz Owiński † 22.06.1995 r. dr Barbara Włodek-Owińska † 8.2005 r.	10	aleja grobowców 3	58
3.	dr Stanisław Szuba † 22.08.1997 r.	11	aleja główna	16
4.	prof. Jan Wnukiewicz † 10.12.2013 r.	2	aleja boczna	330
5.	dr Stefan Wujcikowski † 16.05.1980 r.	1	aleja główna	85 i 85A
6.	dr Zbigniew Kozłowski † 5.2016 r.	2	aleja boczna	271
7.	prof. Noemi Wigdorowicz-Makowerowa † 2015 r.	3	aleja główna	41
8.	dr Aleksander Rolecki † 1991 r.	8	aleja boczna	156
9.	dr Barbara Bujwid † 1.12.2010 r. lek. Tadeusz Bujwid † 1991 r.	4	aleja boczna	526A
10.	prof. Adam Masztalerz † 8.12.2004 r.	1	aleja rzędowa	513
11.	prof. Stanisław Potoczek † 6.06.2013 r.	6	aleja boczna	366
12.	dr Sydonia Kuczyńska-Kozłowska † 28.07.2016 r.	2	aleja boczna	
Cmentarz komunalny Oddział Grabiszyn ul. Grabiszyńska 333				
1.	prof. Franciszek Mraz † 2.03.2004 r.	Kolumbarium		
2a.	prof. Bogumił Płonka † 23.10.2015 r.	46	1	26
2b.	dr Krystyna Płonka † 8.04.1984 r.	32a	4	113
3.	dr Alicja Lubicz-Stabińska † 2.09.2009 r.	3	27 (bliżej pola 4)	1068
4.	lek. Bolesław Nawrot † 24.01.1999 r.	16u	pole urnowe	116
5.	dr Adolf Kozaczek † 5.03.1978 r.	10p	6	147
6.	prof. Ignacy Pietrzycki † 27.07.1964 r.	5	1	784
7.	dr Marian Miszczyszyn † 23.12.1978 r.	12	14 (8 od pola 4)	272
8.	prof. Ludmiła Skaja-Hirnlé † 10.06.2011 r.	25	7	82A
9.	Zbigniew Kwolek † 31.05.1969 r.	20	14	419
10.	prof. Anna Majewska † 19.12.2014 r.	30	2	65
Cmentarz przy parafii pw. św. Maurycego we Wrocławiu „na Skowroniej Górze” ul. Działkowa (boczna Borowskiej)				
1.	Tomira Krajewska-Geneja † 2002 r.	1	9	kierunek ogródki działkowe
Cmentarz komunalny Osobowice ul. Osobowicka 59				
1.	prof. Feliks Ćwioro † 24.04.2006 r.	27	4 od pola 26	52
2.	dr Irena Szewczyk-Okraśa † 15.09.2008 r.	7	11 od pola 8	113
3.	dr Jerzy Motorniuk † 8.08.1987 r.	130	1 od pola 132	8B
4.	dr Iwona Hryncewicz † 15.02.2007 r.	114	19 od pola 123	1142
Cmentarz przy parafii pw. Świętej Rodziny ul. Smętna				
1.	lek. Kazimiera Paweła † 14.05.2011 r. prof. Tadeusz Paweła (tablica <i>in memoria</i>) † 14.05.2011 r.	9	43	3
2.	lek. Leszek Bochdalek † 30.05.2006 r.	18	22	10 – grobowiec
3.	dr Irena Szot † 26.10.2005 r.	18	13	17
4.	dr Andrzej Wołczański † 15.11.1994 r.	16a	8	10
5.	dr Janina Jankowska-Grzebieluch † 1983 r.	3	3	10A
6.	Irena Kaszubska-Polkowska † 1997 r.	11	6	za krzyżem ks. Popiełuszki 9
7.	lek. Małgorzata Szymańska-Mączka † 1979 r.	17	16	4
Stary Cmentarz Żydowski ul. Ślężna 37/39				
1.	dr Jonas Bruck (ojciec) † 1883 r. prof. Julius Bruck (syn) † 1902 r.	XVb		96

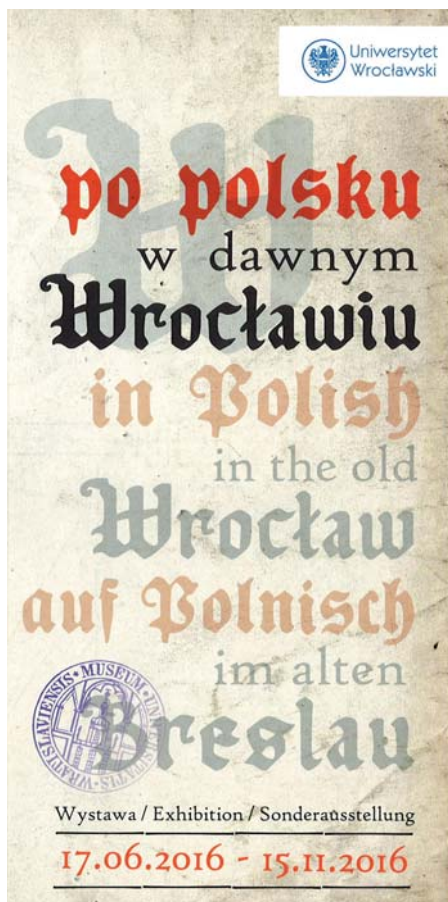
„Po polsku w dawnym Wrocławiu”

17 czerwca 2016 r. w Sali pod Filarem w gmachu głównym Uniwersytetu Wrocławskiego (pl. Uniwersytecki 1), w której mieściła się drukarnia akademicka Ojców Jezuitów w okresie działalności Akademii Leopoldyńskiej, odbył się wernisaż wystawy czasowej (17.06–15.11.2016 r.) pt.: „Po polsku w dawnym Wrocławiu”. Organizatorem wystawy jest Muzeum Uniwersytetu Wrocławskiego. Na wystawie zgromadzono i przedstawiono głównie stare druki wydane we Wrocławiu, a także napisane przez Wrocławian, które wydrukowano w Brzegu i Oleśnicy. Można zobaczyć ciekawe przykłady literatury

pięknej w języku polskim, tłumaczeń z języków francuskiego i niemieckiego, literatury religijnej, katolickiej, i ewangelickiej, druków urzędowych i okolicznościowych oraz podręczników do nauki języka polskiego. Dopelnieniem wystawy są rękopisy, plany miasta, grafika i oprawa muzyczna, w której słyszymy teksty pochodzące z zaprezentowanych publikacji.

Wśród druków urzędowych odnajdujemy interesujący tekst dotyczący tematyki medycznej. Niemieckojęzyczna książka, wydana we Wrocławiu, pochodząca z Muzeum Narodowego we Wrocławiu: *Preussisch-Schlesische Civil-Medicinal- und Sanitäts-Verfassung [...]. Breslau, bei Wilhelm Gottlieb Korn, 1800*, zawiera m.in. teksty przysięg, które składały położne mające rozpocząć swoją praktykę zawodową. Istniała możliwość złożenia takiej przysięgi w języku polskim. Dotyczyło to położnych z całego Śląska, kształcących się w XVIII i na początku XIX wieku w zakładzie we Wrocławiu. „Przysięga niewiast dzieci odbierających” rozpoczyna się następująco: „Ja N. N. przysięgam Bogu Wszechmogącemu cielesną przysięgę, że moje powinności i sprawy, mnie do odbierania dzieci powierzone usługi...” (s. w katalogu: 50–51, tekst jednej przysięgi).

Wystawie towarzyszy bogato ilustrowany katalog (autorzy: Jan Harasimowicz, Urszula Bończuk-Dawidziuk) wydany w trzech językach (polskim, angielskim i niemieckim), dostępny także w Bibliotece Głównej Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu w Czytelni Oddziału Zbiorów Specjalnych.

1. Fragment planu miasta z ulicą Polską (Barthel Weiner, ojciec i syn, Plan Wrocławia z 1562 r., repr. z 1929 r., Biblioteka Uniwersytecka we Wrocławiu)
2. Najstarszy druk z tekstami w języku polskim (*Statuta synodalia episcoporum Wratislaviensium*, Wrocław 1475, Biblioteka Uniwersytecka we Wrocławiu)
3. Najstarszy śląski druk ewangelicki w języku polskim (*Summa nabożeństwa i powinowactwa chrześcijańskiego*, Wrocław 1573, Biblioteka Jagiellońska w Krakowie)
4. Najstarszy tekst drogi krzyżowej po polsku (*Sposób nabożeństwa Droga Krzyża nazwanego*, Wrocław 1731, Biblioteka Uniwersytecka we Wrocławiu)
5. Życzenia noworoczne od dzwonnika kościoła św. Krzysztofa we Wrocławiu, Wrocław 1792, Biblioteka Uniwersytecka we Wrocławiu

Odwiędźmy starożytną bazylikę i Zamek Królewski na Wawelu

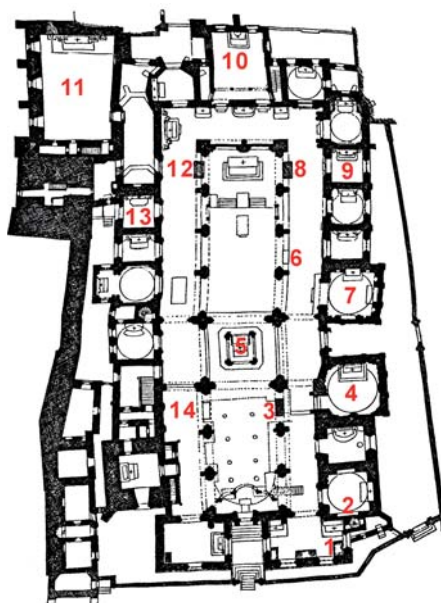
W 1050. rocznicę chrztu Polski warto odwiedzić starożytną bazylikę metropolitarną i Zamek Królewski na Wawelu w Krakowie. Należy podkreślić, że samo ustanowienie przez papieża Piotra II biskupstwa krakowskiego zostało ogłoszone w czasie pamiętnego zjazdu w Gnieźnie.

Trzeba podnieść, że katedra krakowska jest nie tylko świątynią o charakterze katolickim, ale także kościołem państwowym i narodowym. Tam koronowano naszych królów i ich grzebano. Stojący pośrodku katedry „Ołtarz Ojczyzny” (*Ara Patriae*) w okresie niewoli urósł do rzędu symbolu narodowego. A gdy zabrakło królów, grzebano w podziemiach katedry bohaterów narodowych. Katedra wawelska jest kamienną księgą historii ojczyzny dla każdego, bez wyjątku, Polaka.

Właśnie owa swoista atmosfera chrześcijańskiego Krakowa zrodziła powołanie kapłańskie przyszłego papieża Karola Wojtyły. Związał się z Krakowem, był biskupem sufraganiem archidiecezji krakowskiej, arcybiskupem i kardynałem, a w końcu przyszłym papieżem i przybrał imię Jan Paweł II.

Katedra na Wawelu jest bardzo dokładnie opisana w monografii Michała Rożka: „Altera Roma. Święte miejsca Krakowa”, Wydawnictwo WAM, Kraków 2007.

Dołączony poniżej plan katedry na Wawelu pozwoli na ogólne zorientowanie się w 14 najważniejszych nagrobkach i pomnikach poświęconych naszym królom.

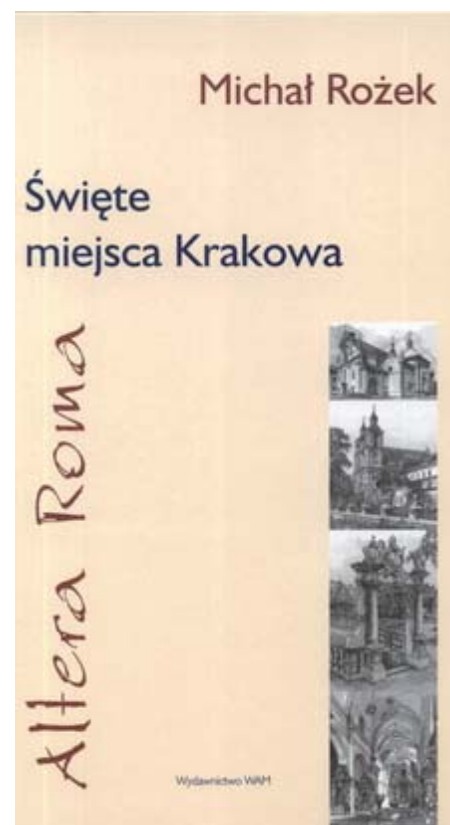
Plan katedry na Wawelu (na podstawie Wielkiej Encyklopedii Powszechnej PWN, Warszawa 1969, s. 151):

- 1) nagrobek Kazimierza Jagiellończyka,
- 2) nagrobek Filipa Padniewskiego,
- 3) nagrobek Władysława Jagiełły,
- 4) kaplica Wazów,
- 5) mauzoleum św. Stanisława,
- 6) nagrobek królowej Jadwigi,
- 7) kaplica Zygmuntowska,
- 8) nagrobek Kazimierza Wielkiego,
- 9) nagrobek Jana Olbrachta,
- 10) nagrobek Stefana Batorego,
- 11) skarbiec katedralny,
- 12) nagrobek Władysława Łokietka,
- 13) nagrobek Andrzeja Zbrzydowskiego,
- 14) pomnik Władysława Warneńczyka

Katedra wawelska to katedra biskupia, królewska, wreszcie papiejska – to symbol chrześcijańskiej Polski. Prawdziwe *templum gloriae et victoriae* – świątynia sławy i chwały. Prawdopodobnie jako jedyna w Polsce łączy i przygarnia każdego, bez wyjątku, Polaka.

Przytoczona książka M. Rożka „Altera Roma. Święte miejsca Krakowa” pokazuje także inne święte i zabytkowe miejsca Krakowa i głównie z niej czerpałem informacje. Zachęcam do oglądania zbiorów muzealnych oraz zobaczenia Dzwonu Zygmunta, choć dźwięk pewnie też da się usłyszeć. Jako pamiątkę proponowałbym książkę Michała Rożka „Altera Roma. Święte miejsca Krakowa”.

O Krakowie można pisać bez końca. Moje długoletnie doświadczenie pokazuje, że krótkie artykuły są chętniej czytane, a zainteresowanych może nawet wzbudzać, w miarę wolnego czasu, chęć indywidualnego pogłębienia tematu.

Aktualności

Prof. Jacek Szepietowski z medalem Polish Medical School

Minęło 75 lat od utworzenia Polskiego Wydziału Lekarskiego na Uniwersytecie w Edynburgu. W czasie towarzyszących obchodom uroczystości były stypendysta tego wydziału, prof. Jacek Szepietowski, odebrał medal od brytyjskiej księżniczki Anny.

Główne uroczystości związane z 75. rocznicą utworzenia Polskiego Wydziału Lekarskiego na Uniwersytecie w Edynburgu odbyły się 6 lipca 2016 roku. Nasza uczelnia była reprezentowana przez prorektora ds. rozwoju prof. dr. hab. Jacka Szepietowskiego.

Uroczystość zaszczylił członek brytyjskiej rodziny królewskiej – księżniczka Anna, jednocześnie Kanclerz Honorowy Uniwersytetu w Edynburgu. Wspominano dzieje Polish Medical School, losy najwybitniejszych absolwentów. Przedstawiono także dokonania obecnych stypendystów Fundacji Polskiego Wydziału Lekarskiego.

Na obchody przyjechała jedna absolwentka Polskiego Wydziału Lekarskiego, obecnie mieszkająca w Londynie, drugi absolwent, przebywający w Stanach Zjednoczonych, przysłał film wideo z pozdrowieniami. Podczas uroczystości prof. dr. hab. Jacek Szepietowski, były stypendysta Fundacji Polskiego Wydziału Lekarskiego w Edynburgu, z rąk księżniczki Anny otrzymał medal upamiętniający 75. rocznicę Polish Medical School na Uniwersytecie w Edynburgu.

W następnym dniu przedstawiciele polskich uniwersytetów medycznych oraz instytutów naukowych dyskutowali zasady przyszłej współpracy z Uniwersytetem w Edynburgu.

Prof. Jacek Szepietowski doceniony na Litwie i we Francji

Już 10 krajów doceniło osiągnięcia naukowe prof. Jacka Szepietowskiego. Tym razem to francuskie i litewskie towarzystwa naukowe przyznały kierownikowi Kliniki Dermatologii, Wenerologii i Alergologii członkostwa honorowe.

Prof. Jacek Szepietowski został wyróżniony członkostwem honorowym: Francuskiego Towarzystwa Dermatologicznego (Societe Francaise de Dermatologie) oraz Kaunas Society of Dermatology na Litwie.

Wizyta na Litwie była połączona z obroną rozprawy doktorskiej, której prof. Jacek Szepietowski był recenzentem. Prorektor ds. rozwoju wykorzystał ją również do nawiązania kontaktów z prorektorem ds. Nauki Lithuanian University of Health Sciences prof. Vaiva Lesauskaite. Omawiano możliwości współpracy pomiędzy uniwersytetami, w tym wymiany pracowników naukowo-dydaktycznych w ramach programu Erasmus.

Na zdjęciu od lewej: prof. Jurate Macijauskienė – Dziekan Faculty of Nursing, prof. Vaiva Lesauskaite – Prorektor ds. Nauki, prof. Jacek Szepietowski i prof. Skaidra Valukeviciene – Kierownik Katedry i Kliniki Dermatologii.

Gościliśmy lwowskich studentów i naukowców

Sierpniowa wizyta we Wrocławiu reprezentantów Lwowskiego Uniwersytetu Medycznego to rezultat umowy łączącej nasze uczelnie. Zakłada ona między innymi organizację wymian studentów i pracowników naukowych.

– Ta wizyta miała bardzo konkretny charakter – podkreśla prof. Marek Ziętek. Odwiedzający nas studenci odbywali praktyki w klinikach Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego, zaś pracownicy naukowo-dydaktyczni mieli możliwość odwiedzenia miejsc, które odpowiadają profilem działania reprezentowanych przez nie jednostek. Dzięki temu nawiązali bezcenne w kontekście współpracy naukowej kontakty. To one mają szansę zaowocować w przyszłości. Umowa pomiędzy dwoma uczelniami jest ważna, bo otwiera możliwości, ale dopiero spotkanie naukowców pasjonujących się tym samym tematem daje nadzieję na wspólne badania – podkreślał Rektor Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu.

Goście mieli możliwość obejrzenia pomieszczeń Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Analityki Medycznej przy ul. Borowskiej.

Odwiedzili laboratoria, sale wykładowe, poznawali też historię i ważnych dla Wydziału ludzi.

Była to pierwsza powojenna wymiana studentów w historii naszych uczelni, rzeczywiste nawiązanie współpracy między ośrodkami we Lwowie i Wrocławiu – podkreślali prof. Andrii Zimenkovski i docent Włodzimierz Szybiński. Obaj, wraz z rektorem prof. Markiem Ziętkiem, spotkali się z uczestniczącymi w wymianie studentami.

Goście w poszukiwaniu miejsca na organizację wspólnej polsko-ukraińskiej konferencji naukowej zwiedzili też trochę Dolny Śląsk.

Zawarta pomiędzy naszymi uczelniami umowa zakłada między innymi wspólne prowadzenie badań naukowych i występowanie o granty europejskie. W planach są też organizowane razem konferencje naukowe czy publikacje.

W przyszłym roku na wymianę do Lwowa pojedzie grupa wrocławskich studentów i pracowników naukowych.

Letnie praktyki studentów z Zaporozża

Dziesięcioro studentów z Zaporozża gościło na Uniwersytecie Medycznym w ramach wakacyjnych praktyk. Uczyli się, poznawali pracę w naszych klinikach, ale mieli też okazję zwiedzić Wrocław.

Studenci spędzili u nas niemal 2 tygodnie, odbywając praktyki w Klinice Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu; Klinice Chorób Wewnętrznych, Zawodowych, Nadciśnienia Tętniczego i Onkologii Klinicznej, a także w Klinice Chirurgii Szczerkowo-Twarzowej czy Aptece Szpitalnej Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego przy ul. Borowskiej.

Przyjechali z Zaporoskiego Państwowego Uniwersytetu Medycznego w Zaporozżu, z którym nasza uczelnia ma podpisaną umowę o współpracy.

Poza nauką w planie nie zabrakło także atrakcji i przyjemności – Ukraińcy podziwiali panoramę Wrocławia z 49. piętra Sky Tower, odwiedzili także Hydropolis.

Nad przyjęciem gości z Ukrainy czuwali pracownicy Działu Spraw Studenckich. Iwona Sojka i Monika Kotowska-Lewińska odpowiadały za program, zaś gościnnego zakwaterowania dopilnowały osoby z Sekcji Domów Studenckich.

Dzielimy się wiedzą

Uczymy nie tylko studentów. Prof. Dariusz Patkowski dzielił się swoim doświadczeniem z zakresu technik endoskopowych z ukraińskimi chirurgami. Zoperował troje dzieci. Kolejne 20 skorzystało z jego konsultacji.

Kierownik Kliniki Chirurgii i Urologii Dziecięcej naszej uczelni do Lwowa został zaproszony jako ekspert. Mało inwazyjna metoda nie jest powszechnie znana i stosowana na Ukrainie. Przez kilka dni tamtejsi chirurdzy mieli szansę zyskać cenne doświadczenie.

Wizyta spotkała się z dużym zainteresowaniem miejscowych mediów.

Współtworzymy zasady biobankowania

Pracownia Przesiewowych Testów Aktywności Biologicznej i Gromadzenia Materiału Biologicznego Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Analityki Medycznej będzie współpracować przy tworzeniu zasad biobankowania w Polsce. Jednostka kierowana przez dr Agnieszkę Materę-Witkiewicz będzie odpowiedzialna za realizację jednego z pięciu kamieni milowych. Zweryfikuje procedury operacyjne SOP, czyli Standardowe Procedury Postępowania. Chodzi o zbiory zasad zawierających istotne dla jakości badań, powtarzające się regularnie czynności funkcjonujące w polskich placówkach biobankujących. Nasz zespół będzie też przygotowywał do wcielenia wspólne dla wszystkich jednostek rozwiązania.

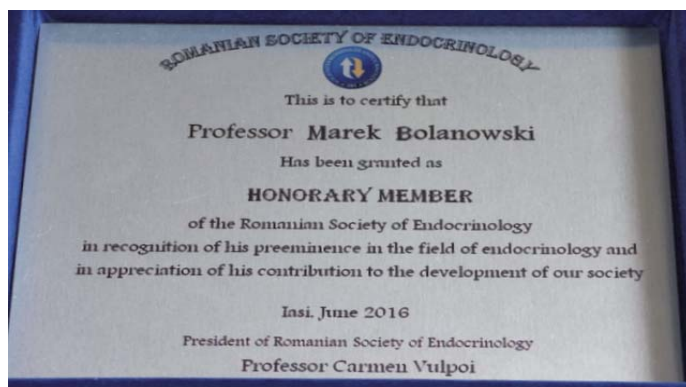
Pod koniec lipca Jarosław Gowin, minister nauki i szkolnictwa wyższego, podpisał dokument zgłaszający członkostwo Polski w Międzynarodowej Organizacji BBMRI-ERIC (Biobanking and Biomolecular Resources Research Infrastructure – European Research Infrastructure Consortium) zrzeszającej ponad 225 instytucji i placówek badawczych z 30 krajów. W Polsce powstało konsorcjum tworzone przez 7 instytucji: Biobank Wrocławskiego Centrum Badań EIT+, Gdański Uniwersytet Medyczny, Warszawski Uniwersytet Medyczny, Uniwersytet Łódzki, Uniwersytet Medyczny w Lublinie, Regionalne Centrum Naukowo-Technologiczne w Chęcinach, a także Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu.

W ramach pięcioletniego projektu zostaną wypracowane rozwiązania, które spowodują wdrożenie jednolitych standardów dotyczących biobankowania w całej Unii Europejskiej.

O akromegalii z polskiej perspektywy

Prof. Marek Bolanowski został uhonorowany tytułem Honorowego Członka Rumuńskiego Towarzystwa Endokrynologicznego. Wyróżnienie kierownik Katedry i Kliniki Endokrynologii, Diabetologii i Leczenia Izotopami odebrał pod koniec czerwca br.

W czasie wspólnego Kongresu Rumuńskiego Towarzystwa Endokrynologicznego i Rumuńskiego Towarzystwa Psychoneuroendokrynologicznego w Braszowie prof. Marek Bolanowski wygłosił wykład plenarny "Treatment of acromegaly. Polish perspective". Wówczas też został wyróżniony tytułem Honorowego Członka Rumuńskiego Towarzystwa Endokrynologicznego.

Europejskie wyróżnienie dostała już trzeci raz

Jest w ścisłej czołówce młodych alergologów i immunologów Europy. Trzeci rok z rzędu dr Anna Dębińska została laureatką nagrody Europejskiej Akademii Alergologii i Immunologii Klinicznej (EAACI).

Dr Anna Dębińska jest adiunktem I Katedry i Kliniki Pediatrii, Alergologii i Kardiologii Uniwersytetu Medycznego. W tym roku w czasie dorocznego Kongresu EAACI w Wiedniu prezentowała swoje wyniki badań nad epigenetyką (czyli badaniem dziedziczności pozagenowej) niektórych schorzeń skóry. Rezultaty pracy naukowej dr Dębińskiej mogą w przyszłości zmienić spojrzenie na genetyczne uwarunkowania tych chorób. Badania zostały docenione wśród 8 tysięcy innych doniesień poświęconych najnowszym osiągnięciom światowej alergologii i immunologii.

Tegoroczny kongres był jubileuszowym; EAACI obchodzi 60-lecie. Komitet naukowy tworzyli badacze z Europy, obu Ameryk, Azji, Australii i Afryki.

Habilitacje i doktoraty

Uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego 28 kwietnia 2016 r. stopień naukowy doktora nauk medycznych uzyskali:

- ♦ lek. Zofia Joanna Borowiec: „Analiza przydatności i tolerancji sonohisterografii dwuwymiarowej i trójwymiarowej w ocenie macicy u kobiet leczonych z powodu niepłodności”,
- ♦ mgr biologii Kamila Duś-Szachniewicz: „Analiza proteomu gruczolaka i gruczolakoraka jelita grubego metodą spektrometrii mas z wykorzystaniem archiwalnych tkanek zatopionych w parafinie”,
- ♦ lek. Małgorzata Amelia Ruczka: „Ocena wybranych wskaźników stanu zapalnego w diagnostyce wrzodziejącego zapalenia jelita grubego u dzieci”,
- ♦ lek. Robert Janusz Woytoń: „Ultrasonograficzna ocena unaczynienia oraz objętości szyjki macicy u kobiet ciężarnych, z użyciem techniki 3D Power Doppler oraz programu VOCAL”.

Uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego 19 maja 2016 r. stopień naukowy doktora nauk medycznych uzyskali:

- ♦ lek. Marcin Zawadzki: „Analiza czynników ryzyka reoperacji w chirurgii jamy brzusznej w materiale własnym”
- ♦ mgr analityki medycznej Aldona Bińkowska: „Profil oporności szczepów *Helicobacter pylori*”.

Uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego 15 czerwca 2016 r. stopień naukowy doktora z dziedziny nauk medycznych w dyscyplinie medycyna uzyskali:

- ♦ lek. Anna Roszkowska-Nowicka: „Analiza ekspresji białek: β -kateniny i E-kadheryny w gruczolaku wielopostaciowym ślinianki przyusznej”,
- ♦ lek. Robert Piotr Skomro: „Ocena metod usprawniających diagnostykę zespołu obturacyjnego bezdechu śródsewnego u dorosłych”,
- ♦ lek. Krzysztof Zub: „Ocena skuteczności laryngologicznej diagnostyki pozaprzełykowych objawów choroby refluksowej”.

Uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego 28 kwietnia 2016 r. stopień naukowy doktora habilitowanego otrzymała:

- ♦ dr Dorota Wojnicz: Cykl pięciu publikacji powiązanych tematycznie pt.: Wpływ wybranych preparatów roślinnych o działaniu przeciwdrobnoustrojowym na uropatogenne szczepy *Escherichia coli* izolowane od pacjentów z infekcjami układu moczowego”.

Uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego 19 maja 2016 r. stopień naukowy doktora habilitowanego otrzymała:

- ♦ dr Krystyna Laszki-Szcząchor: Cykl sześciu publikacji powiązanych tematycznie pt.: „Zaburzenia w śródkomorowym układzie bodźcoprzewodzącym serca u dzieci z przewlekłą chorobą nerek”.

Uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego 23 czerwca 2016 r. stopień naukowy doktora habilitowanego otrzymała:

- ♦ dr Magdalena Ewie Orczyk-Pawilowicz: Cykl ośmiu publikacji powiązanych tematycznie pt.: „Analiza fukozylowanych i sialowanych glikotopów na wybranych glikoproteinach płynów ustrojowych kobiet w czasie ciąży i w okresie postnatalnym”.

Uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego 15 czerwca 2016 r. stopień naukowy doktora habilitowanego z dziedziny nauk medycznych w dyscyplinie medycyna otrzymali:

- ♦ dr Maria Magdalena Bujnowska-Fedak: „Analiza trendu użytkowania Internetu do celów zdrowotnych w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem wpływu Internetu medycznego i usług e-zdrowia na postawy i zachowania ludzi starszych”,
- ♦ dr Marcin Protasiewicz: „Metoda czynnościowej oceny zwężenia tętnicy nerkowej i jej zastosowanie w kwalifikacji do zabiegu przezskórnej angioplastyki z wszczepieniem stentu”,
- ♦ dr Paweł Reichert: „Opracowanie modelu badawczego dla oceny możliwości koaptacji nerwów »koniec do boku« i »bok do boku« w leczeniu uszkodzeń splotu ramiennej”.

Wykaz pracowników UMW z najwyższym współczynnikiem IF dla publikacji z 2015 r. (bez prac kontrybutorskich)

L.p.	Imię i nazwisko	Liczba prac	Wartość IF
1.	prof. dr hab. Piotr Ponikowski	40	258,427
2.	prof. dr hab. Ewa Anita Jankowska	19	75,978
3.	prof. dr hab. Andrzej Szuba	9	61,309
4.	dr hab. Katarzyna Zatońska	4	56,633
5.	prof. dr hab. Jacek Szepietowski	13	50,263
6.	dr hab. Marta Negrusz-Kawecka	4	48,762
7.	prof. dr hab. Piotr Dzięgiel	24	45,391
8.	lek. Katarzyna Fleischer-Stępniewska	1	44,002
9.	dr Paweł Dąbrowski	5	40,993
10.	prof. dr hab. Marek Jutel	4	37,640

Dane z bazy Bibliografia Publikacji Pracowników UMW <http://156.17.100.82/expertus/w/> (stan bazy z dn. 6.09.2016 r.)

Z prac Senatu UMW

22 czerwca 2016 r. odbyło się kolejne posiedzenie Senatu UMW. Wykaz podjętych uchwał:

- Uchwała nr 1672 w sprawie upoważnienia Rektora Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu do wniesienia do spółki UMED KOMERC Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu aportu w postaci prawa do rozwiązania naukowego pod nazwą „Powłoka grafenowa na stentach endowaskularnych poprawiająca śródbłonkowanie i ograniczająca restenozę”.
- Uchwała nr 1673 w sprawie upoważnienia Rektora Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu jako przedstawiciela 100% udziałowca spółki UMED KOMERC Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu do zawarcia umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z Instytutem Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN we Wrocławiu.
- Uchwała nr 1674 w sprawie wyrażenia zgody na zakup nowej aparatury i sprzętu medycznego przez Uniwersytecki Szpital Kliniczny im. Jana Mikulicza-Radeckiego we Wrocławiu.
- Uchwała nr 1675 w sprawie wyrażenia zgody na przyjęcie darowizny nowej aparatury i sprzętu medycznego przez Uniwersytecki Szpital Kliniczny im. Jana Mikulicza-Radeckiego we Wrocławiu.
- Uchwała nr 1676 w sprawie zmian w Statucie Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu oraz przyjęcia jednolitego tekstu Statutu.
- Uchwała nr 1677 sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok 2015 Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego im. Jana Mikulicza-Radeckiego we Wrocławiu.
- Uchwała nr 1678 w sprawie wyrażenia zgody na zakup nowej aparatury i sprzętu medycznego przez Samodzielny Publiczny Szpital Kliniczny Nr 1 we Wrocławiu.
- Uchwała nr 1679 w sprawie wyrażenia zgody na przyjęcie darowizny nowej aparatury i sprzętu medycznego przez Samodzielny Publiczny Szpital Kliniczny Nr 1 we Wrocławiu.
- Uchwała nr 1680 w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok 2015 Samodzielnego Publicznego Szpitala Klinicznego Nr 1 we Wrocławiu.
- Uchwała nr 1681 w sprawie sprzedaży działki gruntu przy ul. Spińskiej we Wrocławiu.
- Uchwała nr 1682 w sprawie wyrażenia zgody na przyjęcie darowizny pieniężnej.